

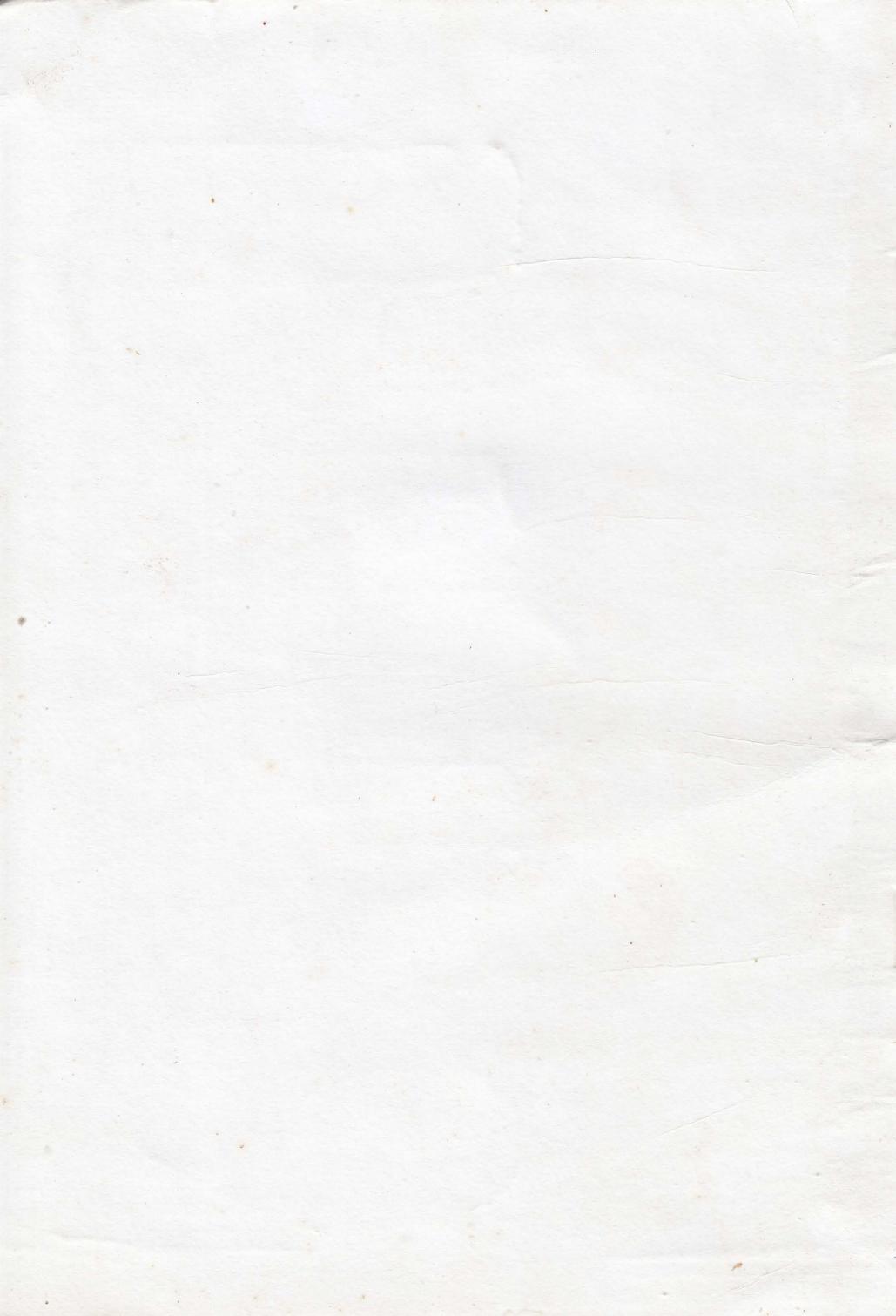
சொப்பாகிஸிலின்

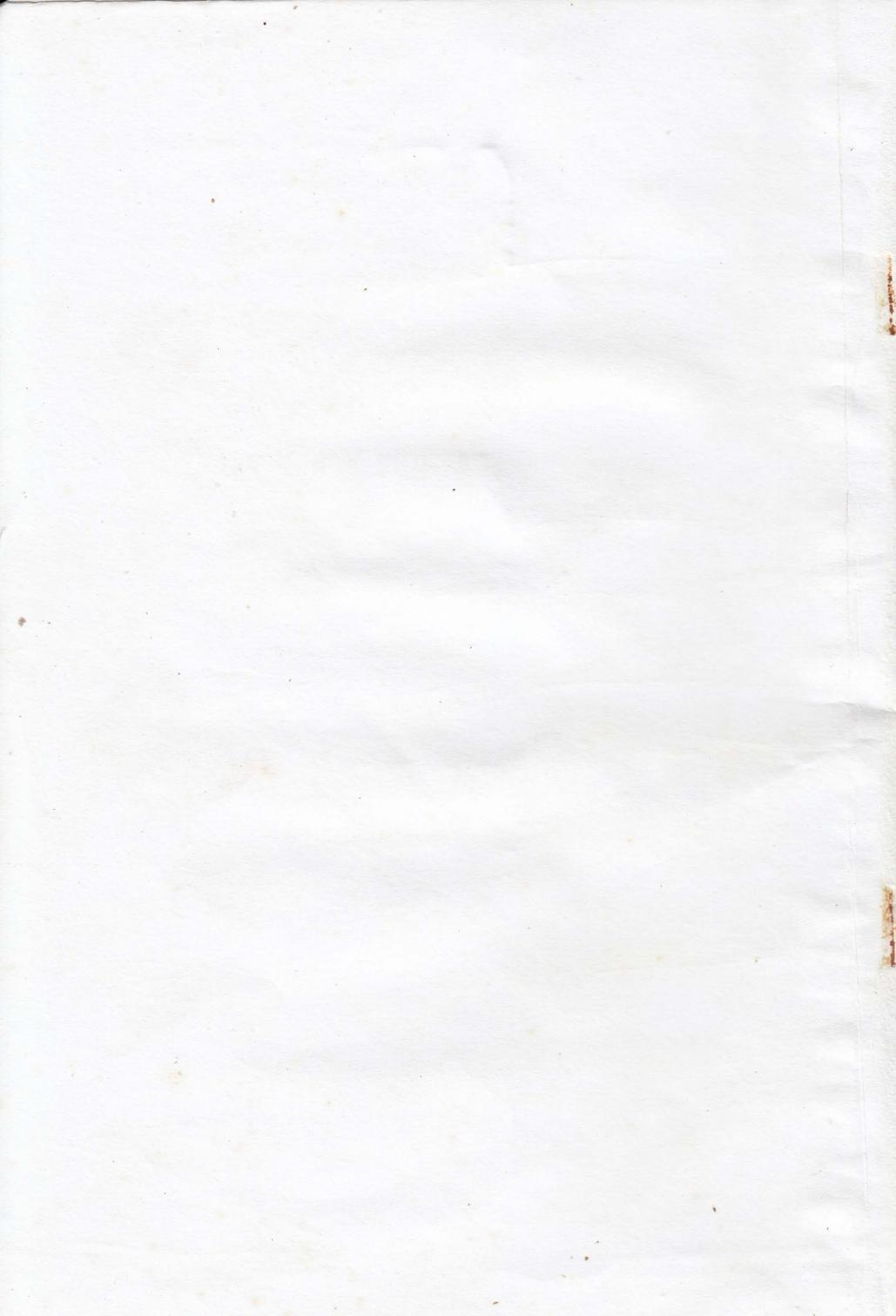
அன்றிகளி

தமிழில்

கி. முநுகையன் ஆகையா
கல்வி பஸ்கால்

கலை அகம் வளியீட்டகம்

சொபாகிளிலின்

‘அன்றக்ஞ’

தமிழில்

த. முருகையன் ஆக்னிய

கல்வைப்புக்கால்

(நாடகம்)

பதிப்பாசிரியர்கள்:

கலாநிதி த. கலாமணி

சிறேவீட் விரிவுரையாளர், கல்வியியற் தகரை,
யாழிப்பானாப் பல்கலைக்கழகம்.

க. திலகநாதன்

விரிவுரையாளர்,

யாழிப்பானாம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

கலை அகால் வெளியீட்டுக்கால்

2007

நால் : கர்வபங்கம் (சொயாகினிலீன் 'அன்றிக்னி')

விடயம் : நாடகமும் அரங்கியலும்

ஆசிரியர் : கவிஞர். கலாநிதி இ.முருககையன்

பதிப்பாசிரியர்கள் : கலாநிதி த.கலாமனி

க.திலகநாதன்

முதற்பதிப்பு : ஜீகல 2007

பதிப்புகிம : முருககையன் நாவலன்

ஐ.எஸ்.பி. இல : 978 - 955 - 50428 - 0 - 2

வெளியீடு : கலை அகம் வெளியீட்கம், அல்வாய் வடமேற்கு, அல்வாய்.

அச்சப்பதிப்பு : ஓராம்பவி அச்சகம், 276, கல்தூரியார் வீதி,

கன்னாதிப்பி, யாழியானம்.

கணினி வழவுகமப்பு : கு.வார்ச்சன் & ச.லல்சன் (வி & எஃ கிராபிக்ஸ்)

விகல : ரூபா 100.00

Name of Book : Karva Pankam ('Antigony' of Sophocles)

Subject : Drama and Theatre

Author : Kavignar, Dr. R. Murugaiyan

Editors : Dr. T. Kalamany & K.Thilaganathan

Frist Edition : July 2007

Copy Right : © 2007 Murugaiyan Navalan

ISBN : 978 - 955 - 50428 - 0 - 2

Publishers : Kalai Akam Publishers,

Alvai North - West, Alvai.

Printers : Shampavi Printers, 276, Kasthuriar Rd, Jaffna.

Computer Design : K.Vakeesan & S.Lafeesan (V&L Graphics)

Price : Rs 100.00

அன்றந்துவர்

உலகப் பெருநாடாகாசிரியர்களுள் ஒருவரான சொஃபோக்கிளிஸ் எழுதிய “அன்றிகனி” நாடகத்தை கவிஞர் இ.முருகையன் மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். கவிஞர் இ.முருகையன் தமி முலகின் சமகாலக் கவிஞர்களுள் முக்கியமான ஒருவர். ஈழத்து தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் முதன்மையிடம் பெற்றவர்களுள் ஒருவர்.

கவிஞர் முருகையன் ஆக்கஆனமையிலே ஒரு முக்கிய அம்சம் அவரது மொழிபெயர்ப்புத் திறனாகும். அந்தப் பின்புலத்திலேயே இம் மொழிபெயர்ப்பினை நோக்கல் வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பின் பிரதான சவால்களில் ஒன்று, இலக்குமொழிப் பண்பாட்டினுள் அதிகம் இடம் பெறாத மூலமொழிச் சிந்தனைகளை நடைமுறை இலக்குமொழிப் படுத்துவதாகும்.

தமிழ் நிலையில் நின்று கூறினால் தமிழின் மொழிப் பண்பாட்டின் சாதாரண இயைபுநிலைக்குள் வராதவற்றையும் அழகுறத் தமிழ்ப்படுத்துவதாகும். இவ்வகையில் முருகையன் பல வெற்றிகளை ஈட்டியவர்.

சொஃபோக்கிளிஸின் நாடகவாக்கச் சிறப்பு “மோதற் சித்திரிப்பு” ஆகும். அன்றிக்கனி கதை நல்ல தளமாகிறது. முருகையனின் இந்த மொழிபெயர்ப்பு சொஃபோக்கிளிஸை தமிழ் உணர்வுகளால் கண்டறிய வைக்கின்றது.

முருகையனுக்குத் தமிழ் நாடக ஆர்வலர்கள் இதனால் நன்றிக்கடன் படுகின்றனர்.

2/7, 58, ராம்ஸ்கேற்,
37 ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06.

மிக்க அன்புடன்
கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி.
25.07.2007

பத்திரிகை

‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ இன்று சமூத்தில் வளர்ந்து வருகின்ற ஓர் ஒழுக்கம். க.பொ.த. (உயர்தர) வகுப்புப் பாடமாக இருந்த ‘நாடகமும் அரங்கியலும், இன்று க.பொ.த. (சாதாரண) வகுப்புக்கும் ஒரு பாடநெறி ஆகியுள்ளது. ஆனால், அரங்கியல் சார்ந்த நூல்களும் நாடக பாடங்களும் (texts) ஒப்பீட்டளவில் தமிழில் குறைவாகவே உள்ள நிலையில் இவற்றை மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டியது நம் கடமை.

2008 ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. (உயர்தர) வகுப்புக்குரிய ‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ பாடநெறிக்கான பாடத்திட்டத்தில் சொபொகிளினின் ‘அன்றிகனி’ என்னும் அவசல்க்கவை நாடக பாடமானது புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில், ‘இந்நாடக பாடம் தமிழில் உள்ளதா?’ என்ற தேடலின்போது, 20 வருடங்களுக்கு முன்பு கவிஞர், கலாநிதி இ.முருகையன் அவர்கள் இதனைத் தமிழில் ஆக்கியிருந்தமை நினைவுக்கு வந்தது. ஆயினும், அது தட்ச்சுப் பிரதியாகவே இன்றுவரை இருந்துள்ளது.

கவிஞர் முருகையனின் அனுமதியுடன் இந்த நாடக பாடத்தை வெளியிடலாம். என்று தீர்மானித்து முயற்சித்தோம். இம் முயற்சிக்கான செயலுருவமே இந்நூல். இந்நூலை விரைவாக அச்சில் வெளிக்காணர்ந்தமைக்கு, இதனைக் கணினியில் வடிவமைப்புச் செய்து திரு. க.வாகீஸன், திரு. ச.லல்சன் (V & L Graphics) ஆகியோரின் உழைப்புப் பிரதானமானது. ஷாம்பவி அச்சகத்தினரும் இதன் அச்சுப் பதிப்பில் ஒத்துழைத்துள்ளனர்.

இந்நாலுக்கான அணிந்துரையை பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களும், அறிமுகத்தை கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்களும் எழுதியுள்ளனர். இவர்களுக்கு எம் நன்றி என்றும் உரியது.

'கலிப்பா' வடிவில் கவிஞர் முருகையன் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட இந்நாடக நால், படிக்கப் படிக்க இன்பம் தருவது. ஆயினும், இந்த எழுத்துருவின் 'உயிர் நிரம்பிய வடிவ நிலை' ஆற்றுகையின் போதே தரிசனமாகும். எனவே, இந்நாடகபாடத்துக்கான விளக்க நூல்கள் வெளிவரவேண்டும் என்பதோடு, இதன் ஆற்றுகையும் இத்துறையில் ஆர்வம் உள்ளோரால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

க.நிலகநாதன்
த.கவாமரி } (பதிப்பாசிரியர்கள்)

21.07.2007

முன்னுறை

கிறிஸ்துவக்குச் சில நூற்றாண்டுகள் முன்பே நாடகத்துறையில் கிரேக்கர்கள் அடைந்திருந்த முன்னேற்றம் பிரமிப்பட்டுவேது. ஆண்டுதோறும், எதன் சில இளவேணிற் காலத்தில், நகரமக்கள் அனைவரும் - தூர இடங்களிலிருந்து வந்தோர் உட்பட தொடர்ச்சியாக, நாள்கணக்காக, நாடகம் பார்க்கக் குழுமுவர். பார்வையாளரின் எண்ணிக்கை பதினையாயிரத்துக்கும் அதிகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. எதன் ஸில் இன்றும் காணக்கூடியதாகவுள்ள பண்டைய அராங்கின் இடிபாடுகளைப் பார்க்கும் போது அதை நம்புவதில் தயக்கம் ஏற்படக் காரணமில்லை.

போட்டியில் பங்குபற்றும் ஒவ்வாரு நாடகாசிரியரும் மூன்று அவை நாடகங்களும் ஓர் அங்கத நாடகமும் அராங்கேற்ற வேண்டும். தேர்வுக்குமுனின் பரிசீலனைக்குப் பின்பே நாடகம் ஆற்றுகைக்கு அனுமதிக்கப் படும்.

கிரேக்க அராங்கு ஒரு திறந்த வெளி. ஆடுகளம் எனப்பட்ட நடனவளியில் *chorus* நடந்தது; உச்சாடனம் செய்தது. அதற்குச் சற்று உயரத்தில் நடிகர்களுக்குரிய மேடை. நடிகர்கள் ஓய்வெடுப்பதற்காகவும், ஆற்றுகைக்கான பின்புலமாகவும் ஒரு கூடம் இருந்தது. தொலைவில் இருந்து பார்க்கக் கூடிய வண்ணாங்களில் ஆடுகள் செய்யப்பட்டன. நடிகன், வகிக்கும் பாத்திரத்தின் இயல்பை மிகைப்படுத்தும் வேட முகத்தை அணிவான். பெரும்பாலும் கிரேக்க நாடகங்களில் மைய நுழைவாயில் இருக்கும். பக்க நுழைவாயில்களுள் ஒன்று நகரின் அயலுக்கு இட்டுச் செல்லும்; மற்றது தொலைவிடங்களுக்குப் போவது.

கோரளில் சிறு எண்ணிக்கையினர் இருக்கலாம். ஆனால் சொல் போக்கீஸ் காலத்தில் பதினைந்து பேர் வரை இருந்தார்களாம்.

புகழ்ப்பாக்களை அவர்கள் கவ்டாகப் பாடுவர். சொற்கள் தெளிவாய் இருப்பது அவசியம் எனக் கருதப்பட்டது. தீபிய நாடகங்களின் கோரல்ஜ சொஃபோக்ஸில் “முத்த தீபியர்கள்” என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவர்களோடு சேர்ந்து பார்வையாளராகிய நாம் ஈடுபளின் ஆவேசத்துக்கோ, அன்றிகளியின் தியாகத்துக்கோ சாட்சி ஆகிறோம். இக்குழு action இல் இருந்து விலகியிருந்தாலும் நாடகத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்; பாத்திரத்தை விமர்சிக்கும்.

உண்மையில் அவலம் அல்லது துன்பியல் என்பது தான் என்ன? எல்லா வகையிலும் சிறந்தவனான தலைவன் ஒருவன், அவன்பால் உள்ள ஒரு குறைபாட்டால் தன்னிலையிலிருந்து தாழ்தலும், அதனால் வீழ்தலும் அவலம். அவனது வீழ்ச்சியைக் கண்டு நாம் இராங்குகிறோம்.

இந்த வீழ்ச்சி நிகழமுன் அவன் தன்னை விட வலிமையிக்க சக்திகளோடு போராடுவான். இந்தியாவில் அரிச்சந்திரன் விசவாமித்திரனோடு மோதுவான். Syngue இன் மெளரியா தன் பிள்ளைகளைப் பலியெடுக்கும் கடலோடு மல்லுக் கட்டுவாள். இந்தப் போராட்டம் இல்லாவிட்டால் அவலம் இல்லை. (இதனாலேதான், வெறும் சாவோ தற்காலையோ அவலமாவதீல்லை)

அவலநாயகன் பாழ்ப்படியாகத் தனித்துப் போவான். நெருக்கமான, அன்புக்குரிய, ஒருவராவது ஆதரவாக அருகிலிருந்தால், எந்தத் துயரையும், இழப்பையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். பகிரப்படும் போது துயரின் தாக்கம் குறைந்து விடுகிறது. தன் சூழ்சிக்கு (ஏழுச்சிக்கும் கூட) உந்துசக்தியாய் இருந்த தன் மனைவி இறந்தபின், மக்கபத் தனித்துப் போய், வேகமாக அழிவைநோக்கி விரைவதை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

ஸஸ்கிலைஸின் “தீபஸீக்கு எதிராக எழுவார்” என்ற நாடகத்தின் கோரல் (பெண்கள்) இரண்டுபடும்; ஒரு பகுதி அன்றிகளியோடு சேர்ந்து அவள் சகோதரனை அடக்கங்கூடியும். சொஃபோகிள்ளில் அன்றிகளிக்கு இந்த ஆதரவுக்கூட இல்லை. அவள் தனித்து நிற்பதால் அவலம் அதிகமாகிறது.

ஸ்திபல் இறந்தபின் அவன் பிள்ளைகளாகிய அன்றிகளியும் இஸ்மெனியும் தீபஸ் திரும்பி தாய்மாமனாகிய கிறியோனின் பராமரிப்பில் வாழ்கின்றனர். ஈற்றோக்ஸீஸ் என்ற சகோதரனும் அவர்களோடு இருக்கின்றான். ஒருநாள் ஏழு பட்டத்தலைவர்கள் தீபஸை முற்றுகையிட்டுத் தாக்குகிறார்கள். எதிரிப்படையோடு வந்து தாக்கிய ஈடுபல் மகனாகிய பொலினிசெஸ்ஸீம் ஈற்றோக்ஸீஸீம் நேருக்குணர் பொருதி ஆளை ஆள் கொன்று விடுகிறார்கள். எதிரிகள் பின்வாங்கி ஓடிய மறுநாள் நாடகம் தொடங்குகிறது. ஈற்றோக்ஸீஸ் வெற்றி வீரனாக அடக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டான். ஆனால் எதிரிகளோடு சேர்ந்து தாய் நாட்டைத் தாக்கிய பொலினிசெஸின் உடலை நல்லடக்கம் செய்யாமல் பறவைகளும் விலங்குகளும் உண்ணும்படி விடுமாறு கிறியோன் கட்டளையிடுகின்றான். அரசன் ஆணையை மீறுவோர் கல்லால் அடித்துக் கொல்லப்படுவர் என்ற எச்சரிக்கையும் விடுக்கப் படுகிறது.

அன்றிகளி, தன் சகோதரன் உடலை அடக்கம் செய்ய முனைகிறாள். தனக்கு உதவும்படி இஸ்மெனியைக் கேட்கிறாள். இஸ்மெனியின் பதில் யதார்த்தமானது.“எம் குடும்பம் சுந்தித்த இழப்புக்களின் எண்ணிக்கையை ஏன் மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும்?” என்று வாழிடுகிறாள்.

“மன் கிரியன்

அப்பட்டமாக அதனைத் தடுத்த பின்பும்
எப்படி நீ நெஞ்சு துணிவாய்?”

ஆளால் சாவும், அவமதிப்பும், துள்பழும் அன்றிகளிக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. அவன் நல்லடக்கத்துக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யப் போய்விடுகிறாள்.

அடுத்து கிறியோன் ஆடம்பரமாக அராங்கில் தோன்றுகிறான். இரு சகோதரர்களுக்கும் இறுதி மரியாதை செய்வதில் தான் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையை பிரகடனப்படுத்துகிறான். தன் நாட்டுக்காகப் போரிட்டு வீழ்ந்தவன் எல்லா மதிப்பும் பெறுவான். தன் தந்தையர் நாட்டைத் தாக்கி அழிக்க முனைந்தவன் அவமதிக்கப் படுவான் என்கிறான்.

கிறியோன் பேசிமுடிய, ஒரு காவலன் வருகிறான். அன்று காலையே கிறியோனின் ஆணை மீறப்பட்டு விட்ட செய்தியை அஞ்சி நடுங்கியியாடி தெரிவிக்கின்றான் அவன். சடங்கு ரீதியான நல்லடக்கத்துக்குப் போதுமான அளவு மூன்று பிழி மண் தூவப்பட்டுள்ளது. விலங்கோ பறவையோ உடலைத் தீண்டவுமில்லை. அது கடவுளர் செய்கையாய் இருக்கலாம் என்ற ஜயத்தை கோறஸ் வெளியிட,

“தேவாலயங்களுக்குத் தீழுட்டிக் கொள்ளையிடும்
ஆவேசம் கொண்ட அரக்கப் பயனின்
சவத்தை மதிக்கும் அளவுக்குத் தேவர்
கணியார்!”

என மறுக்கிறான் மன்னன். துரோகியைப் பிழிக்கா விட்டால் கடமையிலிருந்த காவலர் தண்டிக்கப் படுவேர் என அச்சுறுத்துகிறான்.

பிணத்தை மூடிய மன்னை அகற்றிவிட்டுக் காவலர் ஒளித்திருந்த போது, நண்பகல் வேளை அங்கு வந்த அன்றிகனி, அழுது அரற்றியவளாய் மீண்டும் உடல் மீது மன்னைத் தூவி சில சடங்குகள் செய்து கொண்டிருக்கையில் கையும் மைய்யுமாகப் பிழிக்கப் படுகிறாள்.

கம்பீரமாக-அலட்சியமாக-நடந்து வருகிறாள் அன்றிகனி, “உன்செய்கை விலக்கப் பட்டதென அறிவாயா?” எனக் கேட்கிறான் கிறியோன்.

அன்றிகனி : முற்றும் அறிந்தேன்

கிறியோன் : முரணத் துணிந்தாய் நீ?

அன்றிகனி : தேவர்களின் நீதியைப் போல் தேசத்து வேந்தர்களின் வாய்விதிக்கும் சட்டம் வலிமை உடையவல்ல

தான் விதித்த சட்டத்தினும் மேலான சட்டத்தை மேற்கோள் காட்டி வாதிடும் அன்றிகனி மீது சீரிப் பாய்கிறான் கிறியோன். அவன் தன் சகோதரி மகளாய் இருந்தாலும் தண்டனையை அனுபவிக்கவே வேண்டும்- தப்ப முடியாது

என்கிறான். துரோகியையும் கொரவிப்பதன் மூலம் தேசபக்தனை அவமதித்து விட்டாய் என்று குற்றஞ்சாட்டும் கிறியோனுக்கு -

“துஞ் சினோர் உலகின் சட்டத்தை யாரறிவார்?

அன்பைப் பகிர அறிவேன் - பகையையல்ல!”

என்று விடை தருகிறாள் அன்றிகனி.

கிறியோன் அழைப்பின் பேரில் இசுமனி வருகிறாள். அந்திகனியின் கூழ்ச்சிக்கு அவனும் உடந்தை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறான் அரசன். அவள் மறுக்கவில்லை. தன் சகோதரிக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனையைத் தனக்கும் விதிக்குமாறு கோருகிறாள். அந்திகனி இதை ஏற்கவில்லை.

“வாழ்வை வரித்தாய் நீ; சாலை வரித்தேன் நான்”

பெண்கள் இருவரும் அழைத்துச் சௌல்லப்படுகின்றனர்.

அடுத்து, கிறியோன் மகன் ஏமன் - அந்திகனி க்கு நிச்சயிக்கப் பட்ட மாப்பிள்ளை - வருகிறான். மைந்தற்கள் தந்தையர்க்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கடப்பாடு பற்றி உரையாடல் நிகழ்கிறது. பயனில் மக்களைப் பற்றோரை எதிரிகள் பழிப்பர்.

“காம இருள் உனது கண் ணை மறைக்காமற்

பார்த்துக் கொள்!...

வீட்டுக்குள் நீதி விழாமல் நிறுத்துபவன்

நாட்டுக்கும் வேந்தாய் நடக்குந் தகுதியுள்ளான்!”

நியாயத்தின் கருவுக்குச் செவிசாய்க்கும்படி ஏமன் தந்தையைக் கோருகிறான். “மன்னனுக்கு மக்களுடைய ரகசிய முனைமுனைப்புக்கள் கேட்பதில்லை. மிக மேன்மையான செயலைச் செய்த இப்பெண்ணுக்கு மிகக் கொடிய தண்டனை விதிக்கப்பட்டதே என நகரமே துக்கிக்கிறது” என்கிறான் ஏமன். கடினமாகிவிட்ட கிறியோன் நெஞ்சு இவ்வாதத்தை ஏற்கவில்லை. “தீபிய மக்கள் யார் எனக்குக் கட்டளை இடுவதற்கு?” என்று சீறுகிறான். “ஒரு மனிதனுக்கு இந்நகர் உரியதாயின் அது என்ன அரசு?” என்று அவனை மடக்குகிறான் மகன்.

“ஓராள் அரசா? ஒரு பெரிய அற்புதந்தான்!”

“நீ அப்பெண்ணுக்காக வாதிடுகிறாய்”

“இல்லை உங்களுக்காகவும் எனக்காகவும் துஞ்சியோர் கடவுளர்க்காகவும் பேசுகிறேன்!”

“உன் அடங்காமைக்காக வருந்துவாய்! நீ பார்த்திருக்க, அப்பிசாசு சாக்டும்!”

“அந்தக் காட்சியை நான் பார்க்க மாட்டேன். நீங்கள் என்னையும் இனிக் காணமாட்டார்கள். உங்கள் தவறுக்கும் பாதகத்திற்கும் உலகமே சாட்சி.”

ஏன் தன் காதலின் பேரால் வாதிடவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கது. நீலியையும் மக்கள் கருத்தையும் முன்வைக்கிறான். அவன் தந்தையோ சட்டமே மேலானது என்று சாதிக்கிறான். அந்திகளி ஒரு பாவழும் அறியாதவள். அவள் செயல் பரிசுத்தமான பாசுத்தால் உந்தப்பட்டது. அவள் உயிரோடு கல்லறை புகுவாள். மணநாளை எதிர்பார்த்திருந்த அவள் வாழ்நாள் கொடுரமாகக் குறுக்கத்தறிக்கப்படும்.

“என்னாருமை நாடே! இறுதிப் பயணமிது

இன்னுமென்ன சொல்ல இருக்கிறது? சாக்காடு

வந்து தழுவும் மதில் அறைக்குப் போகின்றேன்

நன் மணநாள் ஒன்றுமில்லை; நாயனும் கேளாது”

அந்திகளி போன கையோடு தைரீசியல் என்ற குருட்டு நிமித்தகள் வருகிறார். வரப்போகும் அநார்த்தம் பற்றிய துர்நிமித்தங்களைக் கண்டுவிட்டார் அவர்.

“தென் புலத்தோர் கொள் கடனைத் தீர்த்திடுக என்சொல்லை ஏற்றிடுக நன்மையே என்னி உரைக்கின்றேன்”

என்ற தீர்க்கதுரிசியை இகழ்கிறான் கிறியோன். ஆத்திரமடைந்த தைரீசியல்,

“இரண்டாரு நாளில் இனிய உமது மகன்

சாவுக்கு ஈடாகத் தரப்படுவான்

மாற்ற இயலா நியதியிது, தேவர்களும்

ஆற்றல் திலார் இதனை ஆகாது செய்வதற்கு!”
என்று பயங்கர எதிர்வு கூறுகின்றார்.

சம்பவங்கள் வேகமாக நகர்கின்றன. பொலினிஸெஸ் இன் சவத்திற்கு தக்கமுறையில் நல்லடக்கம் செய்யுமாறு கிறியோன் கட்டளையிடுகிறான். ஏவலரூடன் அந்திகணி உயிரோடு மூப்பட்ட கல்லறைக்கு விரைகிறான். அதை அடையுமுன்பே உள்ளேயிருந்து ஓர் ஒலம் கேட்கிறது. மூடிய கற்களை உருட்டிய போது அவன் கண்ட காட்சி;

“அந்திகணி தொங்கினாள், ஆடை திரித்தெடுத்த
தாம்பு கழுத்தைப் பிணித்தபடி, அன்னாளின்
காலனோ செத்த சவத்தை அணைத்தபடி
போன அவட்காய்ப் புலம் பினான்...”

கல்லறையை விட்டு வெளியே வருமாறு தந்தை வேண்ட, ஏமன் வாளோடு விரைகிறான்; தந்தை ஓடி விடுகிறான். ஏமன் தன்னையே குத்திக்கொண்டு மாய்கிறான்.

இத்துடன் ஈடுபால் குடும்பத்தின் அழிவு நிற்கவில்லை. தன் மகனின் முடிவைத் தூதுவன்வாய்க் கேட்ட தாய் யூரிடிஸ் ஒன்றுமே பேசாது அரண்மனைக்குள் போகிறார். மைந்தன் உடலை ஏந்தியபடி அரங்கில் தோன்றும் கிறியோனை அனுகும் இரண்டாவது தூதுவன், அவன் மனைவி யூரிடிஸ் தற்கொலை செய்துவிட்ட செய்தியைச் சொல்கிறான். வெநாழந்து, சாம்பி, அமைதியிழந்து கிறியோன் சொல்வான்:

“பாவச் சுமை அந்தோ பாதகர் யார் என்போல!
நானே கொலைகூன்! நடத்திச் செல் என்னை அப்பால்!
இங்கினி மேனும் இறக்காது இருக்கேன் நான்!”

□□□

□□□

□□□

தீபிய புராணக் கதையிலிருந்து கிளைத்தவை சொஃபோகிளிஸ் எழுதிய ‘அந்திகளி’, ‘இடிபஸ் மன்னன்’, ‘கொலோனாஸிஸ் ஈடிபஸ்’ ஆகிய நாடக மும்மை (Trilogy) செம்மையான அவல நாடகம் என அரிஸ்தோத்தில் ‘சுடிபஸ் மன்னனைக்’ கொண்டாடுவார். இம் மூன்று நாடகங்களிலும் ‘அந்திகளியே’ முதலில் (கி.மு. 442 - 441) எழுதப்பட்டது என்றதொரு கருத்தும் உள்ளது.

‘அந்திகளியில்’ நாம் காண்பது ஒரு வெளிப்படையான முரண். தன்னுடைய பொறுப்புப் பற்றிய - அரசின் கண்ணியம் பற்றிய - பிரக்ஞஞ உடைய மன்னன் ஒருவன் இராஜத் துரோகிக்கு ஒரு தன்டனை விதிக்கிறான். - அவன் பூதுவுடலை அடக்கம் செய்யும் குறைந்த பட்சமரியாதையை - அதன் மூலம் ஆத்ம சாந்தியை - அவன் பெறக் கூடாது. அரசியல் தேவை தனக்கு இரண்டாம் பட்சம் என்று கருதும் ஒரு பெண் தனக்கேயுரிய தன்னனியால், விசுவாசத்தால், அரசன் ஆடையையே மீறுகிறாள். அதனால் மரண தன்டனை பெறுகிறாள்.

இந்நாடகத்தின் மையத்தொனிப்பொருள் அரசுக்கும் தனியாளுக்குமிடையிலான முரண் என்று ஹெகல் வழிவந்த வியாக்கியானகாரர் சொல்லியுள்ளனர். ஆனால் இவ்வணைக்குமுறை சொஃபோகிளிஸின் நோக்கத்திற்கு மாறானது என வாதிடுகிறார் சார்லஸ் சேகல். கிறியோன் அரசனாயிருக்கலாம்; ஆனால் அவன் அரசு அல்லன் இதுநானே ஏமனுடைய எச்சரிக்கை! அன்றிகளி தனியாள் உரிமைகளைத் தியாகம் செய்யும் ஒருத்தியல்ல; இரத்த உரித்துக்காரனுக்குக் குடும்பம் செய்ய வேண்டிய இறுதிக்கடனை நிறைவேற்றும் ஒருத்தி.

இதில் அவலம் என்னவென்றால் தன்னிலையில், சரியான கொள்கையென்று ஒவ்வொருவரும் தீவிரமாகப் பற்றுவது ஒருபடை நியாயப்படுத்தக் கூடியதே. கிறியோன் பக்கத்தில் குருட்டுப் பிழவாதம் மேலோங்கியுள்ளது. முரணும் இவ்விரு பாத்திரங்களுக்குமிடையில் வருகிறது மூன்றாவது பாத்திரம் - இப்பெண்ணை மனக்கவிருக்கும் இளைஞர்; மன்னன் மகன். அவளுடைய துணிச்சலையும் விசுவாசத்தையும் போற்றும் அவன் எதேனிய அரச யந்திரம் தவறாக இயக்கப்பட்டு இறந்தோர்

அவமதிக்கப்படுவது தெய்வ நிந்தனை - பேரவலம் என்று கருதுகிறான். இவ்வாறுதான் மகனை இழக்கும் மன்னனின் வீழ்ச்சியும் அவன் பெறும் நல்லறிவும் நாடக ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஆக, மனச்சாட்சியினால் ஆஸப்படும் ஒரு பெண்ணின் அவலம், தன் அதிகார எல்லைக்குள் தான் செயற்படுவதாக நம்பும் மன்னனின் அவலம், தந்தை, காதலி ஆகிய இருவருக்குமிடையில் அகப்பட்டு அல்லாடும் ஓர் இளைஞரின் அவலம் என்ற முக்கோண அவலமாக நகர்கிறது நாடகம். ஸற்றில் இச்சிக்கல் தெய்வ நீதியின்படி விடுவிக்கப்படுகிறது. மனித செயல்கள் குறையுடையன. “அவை முரண்படுகையில் தெய்வ சித்தமே தீர்வான்றை முன்வைக்கும்.”

இறந்தவர்களுக்கு மரியாதை செய்தல் என்பது கிரேக்கர் செய்த்தக்க கடமைகள் யாவற்றினும் மேலானது. பொலினிஸெஸ் உடலை இழிவு செய்ததன் மூலம் கிறியோன் மனிதாபிமானம் துறந்து, கடவுளரும் மனிதரும் வெறுக்கும் ஒரு செயலைச் செய்தவனாகிறான். மனித சட்டம் கடவுளரின் எழுதாத சட்டத்தை மீற முடியாது என்ற அந்திகனியின் நிலைப்பாடு உறுதியாகவே, கிறியோன் வீழ்கிறான்.

நாடகத்தின் முடிவில் நிகழும் சில கிழக்கிடுதல்கள் (Inversions) சுவாரஸியமானவை. கல்லறை வாயிலில் கிறியோனைத் தாக்க முனையும் ஏமன், தந்தையைக் கொன்ற ஈடுபாலை நினைவுட்டுகிறான். யூறிடிலின் தற்காலை ஜாகொல்தாவின் தற்காலையை மீள நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது. ஈடுபாலின் சாபம் இப்பொழுது அந்திகனியின் வீட்டிலிருந்து கிறியோன் வீட்டுக்கு இடம் மாறிவிடுகிறது.

ஏமனும் அந்திகனியும் காதலர்கள். கிரேக்க அவல நாடகத்தில் வரும் ஒரேயாரு காதலன் ஏமன்தான். ஆனால் சொஃபோக்கிளிஸ் அவர்களை அரங்கில் சந்திக்க விடவேயில்லை. (சந்தர்ப்பத்தைக் கோட்டைவிட்டுவிட்டாரா அம்மேதை?)

அந்திகனி பெண்மையின் பரிசுத்த வடிவம். ஒரு கவிஞருனுடைய நுண்ணுணர்வைக் கிளர்ந்துமழுச் செய்த மகோன்னதும். அவளே ஒரு கவிதை வேறென்னதான் சொல்லலாம் அற்பமானிடாகிய நாம்? நமது பிரக்ஞஞயின்

ஆழ்மையாங்களைத் தொடுவது அவல நாடகம் என்பர். ‘அந்திகனி’ அதை அச்சொட்டாகச் செய்கிறது.

□□□

□□□

□□□

மொழி பெயர்ப்புப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி இம்முன்னுரையை முடிக்க வேண்டும். “ஸ்டிபஸ் மன்னனை” மொழிபெயர்த்த கலாநிதி ஜே.ரி. ஷெப்பர்ட் “சொலிபோகிளின் நடையை மொழிபெயர்க்க முடியாது” என்கிறார். “கிரேக்க மரபுத் தொடர்களுக்குச் சமமான ஆங்கிலத் தொடர்களைக் காண்பது உரைநடையில் கடினம்; செய்யுளில் அதைவிடக் கடினம்; நாடகத்திலோ மிகமிகக் கடினம்.” என்கிறார்.

ஈ.எபி. உவாற்லிங், ஆங்கில சொற்களஞ்சியத்தின் தொடர்புறு பொருள், கிரேக்க சொற்களஞ்சியத்தின் தொடர்புறு பொருளிலிருந்து வேறுபட்டது என்பார். கிரேக்க Gods வேறு; ஆங்கில God வேறு. தமிழில் Gods ஜ தேவர் எனலாம். பண்டைய கிரேக்கத்தின் அரசன் (King) மத்திய கால அல்லது பிற்கால ஆங்கில (அல்லது இந்திய?) அரசனிலிருந்து வேறுபட்டவன்.

blind prophet ஜ குருட்டுச் சாத்திரி என் மொழிபெயர்க்கிறார் முருகையன். சாத்திரியையிட நியித்திகள் பொருத்தமான சொல் எனக் கருதுகிறேன் நான்.

கி.மு. ஜந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கிரேக்க நாடகத்தை கிருபதாம் நூற்றாண்டில் வழங்கும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும்போதே அது மூலத்திலிருந்து நெந்தாரம் விலகிவிடும். அதற்கு மேல் நாம் தமிழாக்கம் செய்யும்போது மூலத்தின் மீது பிரயோகிக்கப்படும் வன்முறை எவ்வளவு கொடிது? ஆனால் ஓர் ஆற்றுகையின் போது மூலத்தின் செழுமையின் ஒரு கூறை மீளக்கொணரல் கூடும்.

நாடக உரையாடலுக்கு ஆங்கிலத்தில் உகந்தது *iambus* எனும் யாப்பு. வேஷ்க்ஸ்பியர் கையாண்டது அதுவே. கிரேக்க நாடகங்களை

மொழிபெயர்த்த ஆங்கிலக்கவி வாணர் *iambic* யாப்பையே பயன்படுத்தினார். தமிழ் நாடகாசிரியர்களும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் அகவற்பாவைப் பயன்படுத்தினர். 'மகாகவி' தம் நாடகங்களை கலிப்பாவில் எழுதினார். முருகையனும் இம்மொழிபெயர்ப்புக்கு கலிப்பாவையே பயன்படுத்தியுள்ளார். மேலோகாட்டப்பட்ட மேற்கோள்கள் அவ்வகைப்பாவின் பொருத்தப்பாட்டை நிறுபிக்கும். முருகையனின் கவிநடையின் செழுமை ஆங்கிலத்தில் இல்லை. கிரேக்கத்தில் இருந்திருக்கும்.

ஸல்கிலவின் "ஓறிஸ்ரிய மும்மை"யை மொழிபெயர்த்த Philip Vellacot இன் மேற்கோளுடன் இதை நிறைவ செய்கிறேன்.

"வாசகன் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியைத் தூர்வீசிவிட்டு கிரேக்க மொழியைக் கற்கத் தொடங்குவான் ஆயின் கிரேக்கத்தில் இருந்து செய்யப்பட்ட இம்மொழிபெயர்ப்பு வெற்றியடைந்து விட்டது என்பேன்"

'ஏரகம்'
பாற்பதி வீதி,
கொக்குவில்

கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்

கர்வு பஸ்கட்

இதியோகினிஸ், பொலினிசன் ஆகிய இருவரும் கிரேக்கமன்னன் ஈடுபளின் மைந்தர்கள். இசுமனி, அந்திகனி ஆகிய இருவரும் மன்னனின் புத்திரிகள். வேற்று நாட்டிலிருந்து படையெடுத்து வந்த பொலினிசன் தீபஸ் நகரத்து இதியோகினிஸ் உடன் போரிட்டதில் இருவருமே இறக்கின்றனர். தீபஸ் நகர மன்னன் கிரயன் சொந்த நாட்டுக்காக உயிர் நீத்த இதியோகினியஸை அரச மரியாதையுடன் நல்லடக்கம் செய்வதோடு பொலினிசனின் சடலத்தை எவரும் அடக்கம் செய்யக் கூடாது எனக் கண்டிப்பான ஆணையிடுகிறான். மன்னனின் ஆணையையும் மீறி அந்திகனி தன் சகோதரனின் சவ அடக்கத்தில் ஈடுபடுகையில் காவலரிடம் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிபடுகிறாள். தன் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்ட அந்திகனியை உயிருடன் கல்லறையில் அடைக்குமாறு மன்னன் கட்டளையிடுகிறான். அந்திகனியின் காதலன், மன்னன் கிரயனின் மகன் ஏமன் அவளுக்காகத் தகப்பனுடன் வாதாடித் தோல்வி காண்கிறான். அரண்மனைச் சோதிடன் தயிர்சியல் இடித்துறைத்த பின், தீபஸ் நகர முதியோர் குழுவின் ஆலோசனைக்கு இணங்கி, பொலினிசனின் சடலத்தை அடக்கஞ் செய்து விட்டு அந்திகனியைக் காணக் கல்லறைக்குப் போகிறான். அங்கே அந்திகனி, ஏமன் இருவருமே இறந்து கிடக்கக் காண்கிறான். ஏமனின் சடலத்துடன் அரண்மனை வந்த கிரயன் தன் மனைவி இயுரிழிலியும் புத்திர சோகத்தால் உயிர் துறந்ததைக் கண்டு தன் கர்வாங்கத்தில் தானே ஆகுதி ஆகிறான்.

காவு மாங்கல நாடக மாந்தர்

இசமனி	}	இடிபளின் மகளிர்
அந்திகனி		
கிரயன்	தீபஸ்வேந்தன்
ஏமன்	கிரயன் மகன்
தயிர்சியஸ்	ஒரு குருட்டுச் சாத்திரி
ஓரு காவலாளி		
ஓரு தூதன்		
இயுரிடசி	கிரயனின் தேவி
தீபஸ் முதியோரின் குழு		
வேந்தன் பரிவாரம், அரசி பரிவாரம்		
தயிர்சியஸை அழைத்து வரும் சிறுவன்		
போர் வீரர்		

களம் - நீபஸ் மாளிகை முன்றில்

(இசுமனி, மாளிகை நடுக்கதவால் வருகிறாள். அந்திகனி அவசரத்துறைம் பரப்புறைம் தொடருகிறாள். அவன் அவதானமாகக் கதவை மூடித் தனது சகோதரியை நெருங்குகிறாள்)

அந்திகனி . அக்கா, இசுமனி! ஆ, என் சகோதரியே !!
எப்போதும் எம்மை இறைவன் வருத்துகிறான்.
தந்தை இயிபசுக்காய்ச் சஞ்சலங்கள்
மூட்டுகிறான். அந்தோ, இருவர் நாம் ஆளாகாத
தொல்லை இல்லை. மானபங்கப் பட்டோம்,
மரியாதை கெட்டழிய! ஈனம் அடைந்தோம்,
நாம், இன்னும் ஒன்று கேட்டாயா? மன்னர்,
நகரில் வகுத்துவிட்ட ஆணை ஒன்று
நம்மவர்க்கு வெம்பகையாய் நாட்டில்
எழுந்ததக்கா; எங்கள் உறவோர் எதிர்க்கப்
படுகின்றார்.

இசுமனி . எங்கள் உடனே பிறந்தோர் இருவருமே
ஒன்றாய் மழிந்த ஒரு நாளின் பின் நமது
நன்மையோ தீமையோ நான் அறியேன். ஆகீவுச்
சேனை மீட்கப்பட்ட செய்தி இரவறிந்தேன்.
ஏனையவை ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாதே.

அந்திகனி . அப்படித்தான் நானும் நினைத்தேன்,
அதனால் தான்
இப்படி உன்னை இரகசியமாய் அழைத்தேன்.

இசுமனி . என்ன புதினம்? எதுவோ கொடியது தான்.

அந்திகனி . ஆ, ஆ! இசுமனி, அன்புச் சகோதரர்கள்...
எல்லாமதிப்பும் எதியோக்கிளியசுக்கே !
சமக்கடன்கள் இவனுக்கே செய்வித்தார்,
வேந்தர் கிரயன், பொலினிசனை யாரேனும்
நல்லடக்கம் செய்தால்... ஆம்? நாட்டுத்
துரோகம் என்று சொல்லுகிற ஆணை ஒன்று
தோன்றி இருக்கிறது.
கல் ஏறிந்து கொல்லப்படுவராம் மீறுவோர்.
ஆரும் தொடாத அனாதைப் பின்மாகச்
சீர் கெட்டழிந்து, சிதைந்து, கழுகுகளின்
தீனியாய்ப் போகத் தகுந்தது அவன் உடலம்
என்கிறது சட்டம், எனக்கும் உனக்கும்
எதிராகத் தானே எழுந்தது இந்தக் கட்டளை?
ஆம். இங்கே கிரயனே இன்னும் சில பொழுதில்
நேரிலே வந்து நிலை நாட்டப் போகிறார்
தம்முடைய சட்டம், தருணம் எமக்கிது தான்,
மன்னர் குலத்து மனிதர்கள் நாம் என்ற
உண்மை நிறுவ.

இசுமனி . உதவி உனக்கென்ன
என்னாலே ஆக இருக்கிறதோ? என்ன பயன்?

அந்திகனி . என்னோடு சூடு எடுத்துச் சடலத்தை ...

இசுமனி . மன் ஆணை மீறி மயானக் கிரியையா?

அந்திகனி . தம்பி அவன் எமக்கு.

இசுமணி . சரி, நீ போ, உன் விருப்பம்.

அந்திகனி . நான் அவனை நீத்தல் நடக்காது.

இசுமணி . மன் கிரயன்

அப்பட்டமாக அதனைத் தடுத்த பின்னும்
எப்படி நீ நெஞ்சு துணிவாய்?

அந்திகனி . ஆம், என்னவனை
அப்பால் விலக்க அரசுக்கு உரிமை இல்லை.

இசுமணி . தங்கையே! தங்கையே! சற்றே கேள்.
எம்முடைய தந்தை தமையே சிறைத்து, தம்
பாதகத்தைத் தாமே நிறுவித் தளர்ந்தொழிந்து
வெட்கத்தால் வெந்து மடிந்தார். மிகவும்
இழிவடைந்தார்.
அன்னை - அவர் தாரம் - அவருக்குத் தாயும்
அவள் - தன் கை உருவு தடத்தால் உயிர்
நீத்தாள். பின்னர் எமது சகோதரர்கள்
வெம்பகையால் சீறிச் சினந்து, திருகி உயிர்
குடிக்க மீறிப் பெருகும் வெறி கொண்ட
மாந்தர்களாய்த் தம்முள் மலைந்து சரிந்தார்
ஒரே நாளில்.
எஞ்சி இருக்கும் இருவர் நாம், வேந்தனின்
ஆணை கடந்தால், அழிந்து படுவோம் நாம்.
அந்திகனி கேளாய், அருமைச் சகோதரியே,

பெண்கள் நாம். ஆள்வோரோ! ஆன்கள்
பெருவலியர்.
தென்புலத்தார் எம்மைப் பொறுக்க.
அரசாணை ஏற்று நடப்பேன்.
இதை மீற நான் துணியேன்.

அந்திகனி . இல்லை, இல்லை. வேண்டாம் எனக்குன் உதவி
இனி, நல்கிடினும் தேவை இல்லை. நானே
சகோதரனை நல்லடக்கம் செய்திடுவேன்.
நாடாள்வோர் கொன்றாலும் சாவேன் என
அன்புக்காய். தண்டனையை ஏற்றிடுவேன்.
சோதரனின் பக்கலிலே துஞ்சி மகிழ்வேன், நான்.
வாழ்வாரை இன்புறுத்த மற்பிருமக்கு
நேரமில்லை சாவால் மறைந்தவர்க்காய்
என்றென்றும் பக்கலிலே சாய்ந்து துணையாய்க்
கிடப்பேன். நீ வாழ்ந்திரு, போ.
தேவர் புனித விதியைச் சிதைத்திரு - போ.

இசுமனி . அந்த விதிகள் அழிக்கவில்லை நான். அரசர்
தந்த விதிகளையும் தாண்டும் வலியை இலேன்.

அந்திகனி . அப்படியானால், அதைச் சாட்டி நீ இரு. நான்
இப்போதே சென்று தம்பி இன்னுடலை
முடிடுவேன்.

இசுமனி . அஞ்சகிறேன், அந்திகனி! அஞ்சகிறேன்.

அந்திகனி . நீ எனக்காய்
அஞ்சாகே அஞ்சின் உனக்காய்ப் புயப்படு நீ,

இசுமனி . ஆரும் அறியாமல் ஆயினும் உன் வேலையைச் செய். நானும் எவ்ர்க்கும் உரையேன்.

அந்திகனி . பறையறைந்து
பார் முழுதும் செய்தி பரப்பு.
அது தான் என் விருப்பம்

இசுமனி . உன் நெஞ்செரிகிறது. நானோ நடுங்குகிறேன்,
என்ன அது பற்றி.

அந்திகனி . என் கடமை நான் அறிவேன்.

இசுமனி . ஆற்ற முடியும் என்றால் நல்லது தான். ஆனாலும்
தோற்பாய் நீ நிச்சயமாய்.

அந்திகனி . தோற்பேனே என்றாலும் ஆற்ற முயல்வேன்.

இசுமனி . அதனாற் பயன் இல்லை.

அந்திகனி . பேசாதே அப்படி நீ, பேதை! அவன் ஆவி
உன்னை வெறுக்கும். ஒழிக நீ உன் பாட்டில்.
என் புத்தியீனம் இருக்கட்டும் என்னுடனே.
தண்டனை என் மாளமுள்ள சாவைத் தடுக்காது.

இசுமனி . புண்டாய் உறுதி என்றால், போ நீ நினைத்தபடி.
வேண்டியவர் உன்னை விரும்புகிறார் என்று
நினை.

(இசுமனி, மாளிகைக்குட் செல்கிறாள். அந்திகணி ஒரு பக்க வழியால் வெளியேறுகிறாள். தீபசு முதியோர் குழு வருகிறது)

குழு.

ஏழு கபாட எழில் தீபஸ்மாநகரின் கீழைத்
திசையில் என்றும் இல்லாக் கிளர் ஓளி சால்
தீபம் பிடிக்கும் திருக்கதிரோன் வாழியவே.
வெள்ளைப் பகையை விரட்டி அடித்த கதிர்
உள்ளவனே வாழிய. ஓங்கு பெருங் குரலின்
சீற்றும் மிகுந்து சிறகடித்துத் தீ உமிழும்
சக்கர வாகம் அனைய கொடுஞ்சேனை
மிக்க பொலினிசன் எம் மீது படையெடுத்தான்.
பேராயிரமாய்ப் பெருத்த பலத்தோடும்.
ஏழு கபாடம் இயன்ற எயில் வாயிலிலே
சௌங்குருதி மண்டலத்தில் அங்காந்து வாள் சுழற்றி
நின்றான் எனினும் எமை நீற்றிக் கருதி உண்ணு
முன்பே தொலைந்தான். முடிவில் கொடும் பேய்கள்,
சுவித் தொடர, கொலை முழுக்கம் காதிடிக்க.
வானத்து மாதேவன் வந்த பகைவனது
கர்வம் வெறுத்தான்.
கனன்றுபொழிந்த மின்னல் வீச்சை,
பொன்சாட்டை வெடிப்பை,
கவசங்கள் கீச்சிட்ட சத்தத்தைக் கேட்டான்.
வலுப்பகையின் வெற்றிக் குரல் கேட்டான்.
வீழ்த்தி அடித்துவிட்டான்.
எங்கள் பொருட்டாய் இறைவன் தனது சினக்
கங்குகளை வீசிக் கடுஞ்சுறை உச்சி நின்றும்
மண்ணில் விழுத்திப் பகையை மழுக்கி விட்டான்.
முன்னை நியம முடிவை அவர்க்களித்தான்.

எழு பேர் தாக்கினார். ஏழு பேர் காத்தார்கள்,
 ஏழு கபாடத்தருகிலே மாண்டார்.
 இரண்டு சகோதரர்கள் எஞ்சிப் பொருதார்கள்.
 ஒன்றாக மாண்டார். ஓழிந்தார் ஒருமிக்க.

போர் வெகுத்த வெற்றிப் புதிய மகிழ்வன்டு
 தேர் மிகுத்த தீபீஸ் திருநகரில். கோயில்களில்
 பூசை புரிந்து, புவி குலுங்குமாறு, பொலி
 ஒசை மிகுந்த நெடுநடனம் ஆடுதற்குக்
 காலம் இதுவே! களிப்புக்குக் காலம் இது.
 ஆயினும் எங்கள் அரசர் மெனீசியசின்
 மைந்தர் கிரயன் வருகின்றார், பாருங்கள்.
 மாறும் இந்தக் காலத்தே வானத்திறை
 எமக்காய்த்
 தந்த அரசர். சபை கூட்டிச் சொல்வதற்காய்
 என்ன செய்தி இன்றைக்கிருக்கிறதோ
 நாம் அறியோம்
 கேட்போம், சிறப்புப் பிரகடனம் யாதென்று.

(நடுக்கதவு திறக்கிறது. கிரயன் வருகின்றான்)

கிரயன் . பேரன்பு மிக்க பெரியோரே! நம் நகரம்
 போர்ப்புயலால் மீண்டு புகுந்துளது சாந்தியிலே.
 ஆகையினால் உம்மை அழைத்துள்ளேன். லேய
 மன்னர் ஆண்ட பொழுதில் அவர்க்குப் படிந்த
 குடிகள் என அறிந்து கூப்பிட்டிருக்கின்றேன்.
 உங்களை இந்த ஒரு பேரவையினிலே.
 வேந்தர் இடிபீஸ் மிகுந்த அறிவுடனே
 ஆண்ட பொழுதும், அதன் பின்பு மைந்தர்கள்

தம்முள் எதிர்த்துத் தலைகொய் தொருமிக்கச்
 சாகுமட்டும் அவ்வாறே சார்ந்தீர் அமைதியாய்.
 இன்றைக்கு அரசாட்சி என் பொறுப்பில் வந்தாளு.
 ஆட்சி விதிகளுக்கு அமைவித்துச் சோதித்தால்
 அன்றி மனிதர்களின் ஆண்ம இயல்புகளை
 நன்றாய் அறிதல் இயலாது. நானோ
 இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
 கெடுப்பார் இலானும் கெடும் என்று நம்புகிறேன்.
 நாட்டுக்கும் மேல் என்று நண்பர்களைக் கொள்வோரும்
 கேட்டுக்குறியார். அவரை வெறுக்கின்றேன்.
 எல்லாம் அறியும் இறை சாட்சி, ஆகையினால்
 பொல்லாங்கு தோண்றின் உடனே என் மக்களுக்குக்
 கூறிடுவேன், கொழியன் எவனேனும்
 நாட்டின் பகை என்றால், நானும் அவன் பகையே.
 நாட்டு நலம் எமக்கு நல்ல உயிர் போலாம்.
 ஆட்சி புரிவேன், அரிய இந்தக் கொள்கையுடன்,

இவ்வாறு இடிப்பஸ்து மைந்தர்கள் பற்றி ஒரு
 செவ்விய ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றேன் :-
 வீரச் சமரில் நகர் காக்க ஆவி விட்ட
 சீரார் எதியோக்கிளிசின் சடலத்தை
 ஆருச் சிறுப்பாய் அடக்கம் புரிவித்தோம்.
 மற்றை மடையன் - அவன் தான் பொலினிசன்
 வேற்று ரிருந்து தாய் நாட்டுக்கு மீண்டு வந்து
 உற்றார், உறவுயற் உயிரைக் குடிப்பதற்காய்ச்
 செற்றிழைம் ஆக்கிச் செகுப்பதற்காய் முந்தியவன்
 சாக்குழியும் இன்றிச் சவும் அழுகிப் போகட்டும்.
 நாடுயும் கழுகும் நயக்கட்டும் அப்பினத்தை,

வாயும் திறக்கப்படாது அவனுக்காய் எவரும்.
தீது நன்றை வெல்லச் சிறிதும் இடமளியேன்.
சா தொட்டுந்த பின்போ முதலோ இந் நாட்டுக்குத்
தொண்டு புரிந்தோன் தொழிப்படுதற்கு ஏற்றோன்.

குழு . மென்சியசின் மைந்த கிரயன், உமதானை
நண்பன், எதிரி, இறங்தோர், இருப்போர்கள்
பற்றிய நம் ஆணை - பதியே அது வேதம்.

கிரயன் . அப்படியாயின் அதை ஒம்பக் கடவீர்கள்

குழு . இப்பணிக்கு வாலிபரே ஏற்றவர்கள், எம் அரசே.

கிரயன் . காவலர்கள், ஏலவே உள்ளார், பிணத்தருகில்.

குழு . இன்னும் என்ன உண்டோ, எமது பணியாக?

கிரயன் . மீற உடந்தையாய் ஆகாமை. அவ்வளவே.

குழு . அவ்வளவு பித்தர் ஆர்? ஆவியிலே
அன்பில்லார்?

கிரயன் . உண்மை! எவரும் உதாசீனம் செய்வாரேல்
தண்டனை சாவே. சரி ...
போகத் திரும்புகிறான். அப்போது ஒரு காவலாளி அராவ்கின்
பக்க வழியால் வருகிறான். கிரயன் மாளிகைக் கதவருகில்
நிற்கிறான்)

காவலாள் . முச்சுத் திணையில் களைப்பாலே அன்று, அரசே!
விச்சாக ஓடி விரைந்து வரவில்லை.
ஓவ்வொர் அடிக்கும் உளம் நடுங்கிச் சிந்தித்து
மெல்லவே வந்தேன். ‘விரைந்துனது சாவினையே
நீயாக ஏனோ நெருங்குகிறாய்?’ என்றெனது
புத்தி தடுத்தாலும், போய்ப் பிறபேர் சொல்லிவிட்டால்
செத்தேன் என அஞ்சித் தேவரீர் காலடியில்
இந்தத் தகவல் எடுத்துரைப்பேன். கேட்டருள்க.
சசன் விருப்பின்படியே எது எனினும்
ஆகும் என என் அகத்து அமைதி கொள்கிறேன்.

கிரயன் . என்ன தகவல்? எடுத்துச் சொல், நீட்டாமல்.

காவலாள் . நான் செய்யவே இல்லை. செய்தவரைக் காணவில்லை.
என் மீது குற்றம் எதுவும் கிடையாது.

கிரயன் . பீடிகைகளோடு பிசங்குகிறான் - நூதனமாய்
ஏதோ நடந்தே இருக்கிறது நிச்சயமாய்.

காவலாள் . ஆமாம். வியப்பே! அதனை அறிவித்தல்
சூட மிகவும் கடினம்.

கிரயன் . சீ, சூறித் தொலை அப்பா

காவலாள் . வேந்தரே! சொல்லி விடுகின்றேன்.
சமச்சடங்கில் இடுவது போல் மண்ணிட்டு
யாரோ பின்த்தை அடக்கம் புரிந்துவிட்டார்.

கிரயன் . என்ன துணிச்சல்? எவர் செய்த வேலை அது?

காவலாள் . ஒன்றும் அறியேன், உயர் வேந்தே! மண் வெட்டி
பட்ட குறி இல்லை. பாரை, பிக்கான் தொட்ட குறி,
வட்டித்த சில்லு வரைந்த குறி ஒன்றில்லை.
அவ்வழியே சென்றவர்கள் ஆரோ பிணத்தின் மேல்
மண்ணிட்டு மூடி மறைத்திருப்பார் போலும், ஜயா!
ஆரம்பக்கால அதிகாரி காட்டியதும்
எண்ணி, எண்ணி நாங்களே எல்லாம் அதிசயித்தோம்.
நாயோ நரியோ அனுகி இருந்தாலும்.
ஏதும் சவுக்களை என்றாலும் விட்டிருக்கும்.
யாதும் இல்லை ஆகையினால்,
எங்களுக்குள் ஓவ்வொருவர்
மற்றவரின் மீது பழியைச் சுமத்திவிட
எண்ணிக் கலகம் எமக்குள் விளைவித்தோம்.
சத்தியம் எல்லாருமே செய்யத் தயார் ஆனோம்,
குற்றம் இல்லை எம்மில் எனக் கூறி வலியுறுத்த.
பின்னர், எமக்குள் ஓருவன் உரைக்கின்றான்.
“என்ன இருந்தாலும், இன்னதனை மன்னவர்க்குக்
கூறவே வேண்டும்” என கொற்றவனே! அச்சம்
குருதி உறைய நடுக்கியது. பின்னர்
திருவளச் சீட்டிமுத்தோம். தீய கொடுங்காலம்...
என் தலையின் மீதிலே இந்தப் பொறுப்பு விழு
ஒடோடி வந்தேன். உயர்ந்தோய்! பொறுத்தருள்க.

குழு . ஜயோ பயந்தேன், அது தேவர் செய்கையால்
மெய்யாய் இருக்கும் என மீதமும் ஓர் ஜயத்தால் !

கிரயன் .

போதும், நிறுத்து. பொறுமையினை உன் பேச்சால்
சோதிக்கலானாய் நீ. சுத்தக் கிழ மடையன்
போல என்ன பேச்சு, கிழவனே யானாலும்?
தேவாலயங்களுக்குத் தீ மூட்டிக் கொள்ளையிடும்
ஆவேசம் கொண்ட அரக்கப் பயலின்
சுவத்தை மதிக்கும் அளவுக்குத் தேவர்
அவனைக் கவனிய்யார் என்றா, அபசாரம்
பேசுகிறாய்?இல்லை, இல்லை, பித்தர்சிலர், இந்நாட்டின்
சட்டத்தை மீரிச் சதி செய்யக் காத்திருப்போர்,
கெட்ட குணத்தர் அதிருப்தி கொண்டவர்கள்
உள்ளார். அவரே உவந்து பணம் கொடுத்துக்
கள்ளமாய் இந்தக் கடும் பாதகம் புரிந்தார்.
காசு! கொடிய கயமைக்குக் காலாகி
ஆசைகளைக் காட்டி, உயர் ஆன்மாவையும் விழுத்தும்.
தீய இழிவு - பெருந்தேசம், நகரம் எல்லாம்
சாயும்படியாய்ச் சரிக்கும் அந்தக் காசுதான்
இத்தனைக்கும் காலாகி இந்தச் செயல் புரிந்தோர்
சித்தம் வருந்தச் சிதைக்கப்படுவார்கள்.

(காவலானுக்கு)

இந்தா, இதைக் கேள். இறைமீது சத்தியமாய்ச்
சொல்லுகிற வார்த்தை ! துணிவோடு சட்டத்தை
மீரிச் சவ அடக்கம் செய்தவனைத் தேடி வந்து
முன்னால் நிறுத்து. முடியாது உனக்கென்றால்,
இன்னும் என்னை மீறும் எவ்ர்க்கும் ஒரு பாடமாய்
ஆகுமாறு உன்னை அறைந்து வதை செய்வேன்.
நோக வருத்தி, நுவலுமட்டும், நீ அந்தக்

குற்றத்தைப் பற்றி அழிந்தவைகள் அத்தனையும்.
அப்போதறிவாய், இலாபம் பெறும் இடங்கள்
எப்படியாக இருத்தல் தகும் என நீ.
தீமையிலே இலாபம் எனில், தேறுவது நட்டம் தான்!

காவலாள். இன்னும் ஒன்று சொல்ல எனக்கு விடை தருக.

கிரயன். பேசாதே, ஒன்றும். உன் பேச்சு விடக் கடி, போ.

காவலாள். காதைக் கடிக்கிறதா காவலரே! அன்றி நெஞ்சில்
மோதி உறைக்கிறதோ?

கிரயன். முடா கதைக்காதே.

காவலாளி. காதினை என் சொற்கள் வதைக்கலாம். மன்னவரே,
பாதகனே மன்னவரின் ஆவி வதைக்கின்றான்.

கிரயன். வாதிக்க என்றா பிறந்தாய் ?

காவலாள். இருக்கலாம்.
ஆனாலும் குற்றம் அறியேன் இதில் எதுவும்.

கிரயன். ஆவி விற்றாய் என்றால் அடாத செயல் அது தான்.

காவலாள். சிந்திப்போர் கூடத் தவறுவதைச் சிந்தித்தால்....

கிரயன். எந்த இழவை எனினும் நீ சிந்தி. அந்தக்
குற்றம் புரிந்தவனைக் கொண்டு வந்து சேர்க்காயேல்.
பாடம் படிப்பாய், பணம் பெற்றமைக்காக.

(மாளிகைக்குட் செல்கிறான்.)

காவலாள் . தேவர் அருள் இருப்பின் தீயன் பிடிபடுவான்.
ஆவி பிழைத்தேன். அதனால் , இனி ஓடித்
தப்பி ஒளிந்து தனியே விலகிடுவேன்.
நானோ இனிமேல் பிடிபடேன். நன்று, நன்று !!

(வெளியேறுகிறான்)

குழு . விந்தை பல இந்த மேதினியில் . அன்னவைகள்
எல்லாம் கடந்தவனே இவ்வுலக மானுடவன்,
கொந்தளிக்கும் ஆழிக் குறுக்கே கலம் செலுத்தி
வந்திடுவன் , சாகா வரம் பெற்றவன் போல.
முன்னெப் பழைய நிலத்து முதலாளி அவன்.
அன்னை அவனி அவன் நெற்றி வேர்வையினால்
என்னென்ன செல்வாங்கள் ஸன்று கொடுக்கின்றான்.
ஏரும் எருதும் இயற்றும் பணிகளினால்!
நீரில் விலங்கும், நிலத்துப் பிராணிகளும்,
வானின் பறவையும் தன் வல்லமையாலே பழக்கி
ஏவல் புரிய எனவே அமர்த்துகிறான்.
கைகள் வழங்கு திறன் காட்டி வைத்த நன்மை,
குறிஞ்சி நிலத்து கொடிய விலங்குகளும்,
மூல்லை நிலத்துக் குதிரை எருதுகளும்,
பார நுகம் எடுத்தும் பல்வகை வண்டி இட்டும்,
போகும் படியாய்ப் புரிந்து விட்டான் மானுடவன்.
மூளையினை மூச்சாக்கிப் பேச்சாக்கிடுவித்தான்.
குழு இருந்தொருங்கு வாழும் வகை கண்டான்.
நாடு, நகர் கடைகள், வீடு கண்டான்,வீதி கண்டான்.
மாரி குளிர் வெல்லுமாறு தொழில் புரிந்தான்.

ஆமாம் , எதையும் இவன் திறமை வென்றுவிடும்.
 சாவைத் தவிர்ந்த வியாதி அனைத்துக்கும்
 ஏற்ற மருந்தும் இயற்றி முடித்துவிட்டான்.
 நன்மைக்கும், தீமைக்கும் வேலை புரிகின்ற
 தன்மை உடைய தலை வேலை நட்பம் உண்டே!
 தெய்வ நியதிகளும், தேச விதிகளையும்
 ஏற்பவனே ஆற்றல் இயைந்து சிறப்பவனாம்,
 ஆணவத்தாற் பாவ அவ வழியிற் சென்று, சுய
 நன்மையினை நாடி, விதி நியாயங்கள் கொல்கிறவன்
 என்னோடு கூடுதற்கே ஏற்கத் தகாத படு
 தீயவனே ஆவான். திருவற்றான் - சீர்மை இலான்.

(கூரத்தில் சிலர் அணுகுவதைக் கண்டு , பலபடியாய்)

ஜயோ கடவுளே! ஆச்சரியம்
 உண்மையல்ல.
 வேறாரும் அல்ல ...
 விசனம் மிகு கன்னி.
 அந்திகனி -
 ஆமாம், அவலம் மிகும் இடிபஸ்
 பெற்ற மகளைப் பிணித்துக் கொணர்கின்றார்.
 கொற்றவனின் சட்டம் இவள் மீறத் துணிந்தாளா?

(வேறும் இரு வீரர்களுடன் அந்திகனியைக் கொண்டு காவலாள்
 நுழைகிறான்)

காவலாள் . ஆளைப்பிடித்து விட்டோம். ஆமாம், அரசரெங்கே?
 பெண்ணைப் பிடித்தோம், பின்த்தைப் புதைக்கையிலே!

குழு . மாளிகையால் இன்னே வருகின்றார் மன்னவரும்.

(கிரயன் வருகிறான்)

கிரயன் . என்ன இது, என் கண்ணால் இப்போது காண்கின்றேன் ?

காவலாள் . ஜய, சபதம் அபாயம் நிறைந்தவை தான்.
பொய்யரே ஆவோம், புகுந்து பின்னால் யோசிக்க.
கண் காணாதோடிப் பிழைக்கும் கருத்திருந்தும்
பெண் இவளைக் கண்டேன், பின்ததைப் புதைக்கயிலே.
ஆகையினால், கொண்டு வந்தேன். ஆம் அராஜே! இந்த முறை
நானே பரிசைப் பிடுங்கி வந்தேன். முன் போல்
திருவுளச் சீட்டிழுக்கும் தேவை இருக்கவில்லை.
குற்றம் விசாரித்துக் கூறிடுக நீதியினை.
மற்றும் நான் போக விடை தருக மன்னவரே!

கிரயன் . எவ்வாறு கண்மர்கள்? எங்கிருந்து கொண்டு வந்தீர்?

காவலாள் . தன்னுடைய கையாற் சவத்தின் புதை குழியைச்
செப்பனிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

கிரயன் . சித்தசவாதீனமுடன் பேசுகிறாய் தானே?

காவலாள் . பின்ததை நுமதாணையினை
மீறிப் புதைத்தாள், விழியிரண்டால் நான் கண்டேன்.
கிரயன் . எவ்வாறு கண்மர்கள்? எல்லா விபரமும் சொல்.

காவலாள் . அச்சுறுத்தி வைத்தே அனுப்பப்பட, நாங்கள்

செத்த சவத்தைத் திரும்ப வெளிப்படுத்தி
 நாற்றம் பரவா இடத்தில், பெருங்குரலை
 ஏற்றி, உரையாடி இருந்தோம், துயிலாமல்.
 நண்பகலில், உச்சி நடுவான் இரவி உற
 மண் பறக்குமாறு வளைந்தடித்த காற்றாலே
 கண் விழிக்கக் கூட இயலாது போயிற்று.
 பின்னர் விழிக்க, இந்தப் பெண் அங்கே நிற்கின்றாள்.
 குஞ்ச பறந்துவிட்ட கூட்டிற் குருவி ஒன்று
 சூவி அழுவதனைப் போல, பின்ம் வெளியே
 உள்ளமையைக் கண்டவுடன் ஓலமிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.
 கிண்டி எடுத்த வரை வைது, கிளரி, உலர்
 மண் இரண்டு கையாலும் வைத்தாள், பின்ததின் மேல்,
 வெண்கலத்துக் கெண்டி கொண்டும் வேறு சில பூசனைகள்
 மூன்று தடவை புரிந்தாள். அது கண்டோம்.
 பற்றிப் பிடித்தோம். பயப்படவே இல்லை இவள்.
 குற்றத்தை நாம் எடுத்துக் கூறினோம், ஓப்பினாள்.
 என்பதனைச் சொல்கையிலே இன்பம் அடைகின்றேன்.
 துன்பமும் கொஞ்சம் இருந்தாலும், சொந்த உயிர்
 மீளல் விருப்பம் தான் என்றாலும்,
 மற்றவர்கள் தொல்லை வருத்தம் தருவது தான்.
 ஆனாலும் வேறெதிலும் ஆவி பெரிதெனக்கு.
 போனாலும் போகட்டும் அன்னியரின் ஆவி என்று
 கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளேன் குற்றம் புரிந்தவளை.

கிரயன் . சூனும் முகத்தானே! குற்றத்தைப் பற்றி உன்றன்
 வாய்ப்பிறப்பைச் சொல்லு, மறுக்கிறாயா வழக்கை?

அந்திகனி. இல்லை மறுக்கவில்லை. ஏற்றொப்புக் கொள்கிறேன்.

கிரயன் .

(காவலாளருக்கு)

நீ இனிமேல் போகலாம். நின் பொறுப்பு தீர்ந்துளது.

(காவலாள் போகிறான்)

சொல்க இனி, அத்தொழில் தடுக்கப்பட்டதென்று
நல்லாய் அறிந்திருந்தாய் அல்லவா?

அந்திகனி .

நான் அதனை

முற்றும் அறிந்தேன்.

கிரயன் .

மரணத் துணிந்தாய் நீ?

அந்திகனி .

ஆமாம். இறைவனின் ஆணை அது அன்றே.

தேவர்களின் நீதியைப் போல், தேசத்து வேந்தர்களின்
வாய் விதிக்கும் சட்டம் வலிமை உடைய அல்ல.

தெய்வ நியதிகளோ ஆதி அந்தம் அற்றவைகள்.

செய்த பொருள்கள் அல்லத் தேவர்களின் கட்டளைகள்.

அன்னவற்றை மீறுதற்கே அஞ்சிடுவேன், அல்லாமல்
மன்றர் விதிகள் மதியேன். மரணம் என்றோ

என்னை அடையும். இது நாளை வரும் என்றால்

முன்போடு வீர் போலும் இன்றைக்கு ! நான் அஞ்சேன்.
நாள் தோறும் வாதை நசிக்கும் என்னைப் போல்வார்கள்.

வாழ்வு முடியின் வருத்தம் அடையார்கள்.

என் தாய் மகனை, இடுகாட்டில், நல்லடக்கம்

செய்யாமல் விட்டு விட்டுச் செத்திருந்தால், உம் தண்டம்
நைய வருத்தம், இனி நான் எதையும் ஏற்றிடுவேன்.

பேதை என்றா என்னுகிறீர்? அன்றி அந்த வாறாக
நீதி செலுத்துவது நும் பேதைமை தானா?

குழு . தந்தை குணமாம் பிடிவாதம் புத்திரிக்கும்
உண்டு மிகவும், உலகே எதிர்த்தாலும்!

கிரயன் . மிக்க கலிய இரும்பும் நெருப்பிலிட்டுக்
காய்ச்சி அடிக்க வழிக்கு வரும், அது போல்
ஸூர்க்கப் பிடிவாதம் மற்றும் முடிவெய்தும்.
மோட்டு முரட்டுக்குதிரை கடிவாளம்
போட்ட உடனே பணியும், அடியாட்கள்
கர்வம் அடக்கப் படும். இவளின் கர்வத்தைச்
சட்டம் மறுத்த சதிச் செயலிற் கண்டோம் நாம்.
பிள்ளர் தகாத மொழி பேசி அவ்யதித்தாள்
தப்ப விட்டேன் நான். தருக்கால் எனதானை
மீறும் இவளோ முழுத்தண்டனை பெறுவாள்.
என்தங்கை பிள்ளை இவள் - இல்லை, இதனை விடக்
கிட்டும் உறவை உடையவளாய் ஆனாலும்
கெட்ட தனது சகோதரியும் தானுமாய்த்
தக்க தண்டம் பெற்றுச் சரியாய் அனுபவிப்பார்.
அந்தக் கழுதை - இவள் அக்காளும் கூடத்தான்,
திட்டமிட்டுக் குற்றத்தைச் செய்திருப்பார். அன்னாளைப்
பற்றி இழுத்து வா பார்ப்பதற்குப் பிச்சி போல்
தன்னுட் சதி நினைந்து தான் திரிந்தாள் இல்லத்தில்,
சற்று முன்னர். பார்த்தவுடன் சந்தேகம் தோன்றியது .
குள்ளக் கரு நினைவை முடி மறைத்து நடு
உள்ளத்துள் வைக்க இயலாது. அவை எல்லாம்
எப்படியேனும் வெளியாய்த் தெரிந்து விடும்.
குற்றம் புரிந்து பிடிப்போர் தப்புதற்காய்ப்
பத்தும் புகன்றும் பயனேது? தப்பார்கள்.

அந்திகனி . பற்றி விட்டுர் என்னை. கொலை செய்தல் கூடும். அன்றி வேறென்ன உம்மால் இயலும்?

கிரயன் . அது போதும்.

அந்திகனி . தாமதமேன் இன்னும்? தடுத்தேதும் நான் சொல்லி உண்டோ பயனும்? உடன் பிறந்த சோதரனை ஸமக் கிரியை புரிந்து, புதைத்து விட்டேன். வேறென்ன வேண்டும். இந்த மேன்மக்களுங் கூட அஞ்சி, வாய் பொத்தி அமைந்துவிட்டார். வேந்தனையும் மிஞ்சி ஒன்றும் இல்லை என்ற காரணத்தால்.

கிரயன் . இல்லை. இல்லை
உன் செயலை யாருமே ஓப்பார்

அந்திகனி . பயத்தாலே
பேசவில்லை அன்னோர்.

கிரயன் . சீ பேதை! தனியன் நீ
நானமிலாய்.

அந்திகனி . நான் என் சகோதரனை மாட்சி செய்தேன்.

கிரயன் . அன்னோனுடனே இறந்த அவன் எதிரி
உன் சோதரனா இலையா?

அந்திகனி . இருவருமே
சோதரர் தான். என் சொந்தச் சோதரரே!

- கிரயன் . ஆனாலும்,
நீபகையை ஏத்தி மதித்தல், இவனுக்குச்
சாவின் பின் செய்த தகாத அவமதிப்பு.
- அந்திகனி . சாகாதிருந்தால் ,குறையாய் நினைத்திருக்கார்.
- கிரயன் . நீச்த துரோகியினை நீ மதித்தால், துன்புற்று
நெஞ்சம் வருந்தி இருப்பான்.
- அந்திகனி . அவருடனே
மாண்ட எதிரி அடிமை அல்லன். சோதரனே,
- கிரயன் . மற்றோன் தன் நாட்டைக் காக்க, இவன் எதிர்த்தான்.
- அந்திகனி . ஆனாலும், துஞ்சினோர்க்கு ஆற்றும் கடன் உளது.
- கிரயன் . நல்லனுக்கும் தீயனுக்கும் ஒத்த சம மாட்சிமையா?
- அந்திகனி . தென்புலத்தில் அஃதே நெறியோ? எவர் அழிவார்?
- கிரயன் . செத்த பிறகும் எதிரி எதிரியே!
- அந்திகனி . அன்பினையே பங்கிடுவேன், அன்றி வெறுப்பை அன்று.
- கிரயன் . செத்தோரின் மத்தியில் உன் அன்புகளைப் பங்கிடு போ.
பெண்டுகளின் சட்டம் இங்கு பேணி உயிர் வாழேன்.
- (இசுமனி வருகிறாள் மாளிகையிலிருந்து)
குழு . இங்கே வந்தாள் இசுமனியாள் -
இனிய தங்கை, துயர் முட

மங்கி இருண்ட கண்கள் இவை
மழையாய் நனைந்த கண்ணங்கள்!

கிரயன் . என் மாளிகையில் எனது குருதிக்காய்
ஊர்ந்து நெளிந்த விஷப் பாம்பே! உன்னுடைய
தங்கையுடன் சூடிச் சதி புரிந்தாய் அல்லவா?
உண்மையினைச் சொல்வாய். ஓளிக்க முயலாதே.

இசமனி . ஆமாம், அவள் போல் எனக்கும் இதில் பங்கு உண்டே.

அந்திகனி . இல்லவே இல்லை. இதற்குத் துணை நிற்க
நீ மறுத்துவிட்டாய்.

இசமனி . எனினும் நினது
வழக்கு விசாரிப்பு வேளையிலே, மன்றத்தில்
உன் பக்கம் நிற்கத் தயங்கேன், சகோதரியே!

அந்திகனி . தென்புலத்தாரும், மரணமும் உண்மையிலே
தம் பக்கம் நின்று செயல் புரிந்தார் யார் எனவும்
நன்றாய் அறியும். நடிப்பு வெறும் சொல் ஏன்?

இசமனி . தங்கையே! தங்கையே! சாவேன் நான் உன்னுடனே
மாண்டோர்க்குச் செய்த வணக்கத்திற் பங்கு கொள்வேன்.

அந்திகனி . தீண்ட விரும்பாத செய்கையிலே இங்குனக்குப்
பங்கேது? போதும் ஒரு சா.

இசமனி . பிறகும் நான்
வாழவா?

- அந்திகனி . கேள் நீ கிரயனிடம். அன்னவரே
காப்பாளர் ஆவார் உனக்கு.
- இசுமனி . வதைக்காதே.
உன்பொருட்டு நானும் இறக்க அனுமதி தா.
- அந்திகனி . வாழ்வை வரித்தாய் நீ. சாலை வரித்தேன் நான்.
- இசுமனி . எச்சரித்தேன் அன்றோ?
- அந்திகனி . சிலர்க்குன் வழி சரியே.
மற்றவரோ நான் போம் வழியே சரி என்பார்.
- இசுமனி . இப்போது இருவருமே குற்றக் கறை படிந்தோம்.
- கிரயன் . பித்தம் இருவருக்கும்! தங்கை பிறப்பாலே –
மற்றவளோ அண்மையிலே மாறி மனம் பேதலித்தாள்.
- இசுமனி . தூர்க்கதியால் வந்த துயர மனப் பேதலிப்பு !
வல்ல மனமும் துயரால் திரியாதோ?
- கிரயன் . தங்கையுடன் சேர்ந்த தருணமே நீ பிச்சி.
- இசுமனி . எவ்வண்ணம் தங்கை இறந்த பின்னர் வாழ்வேன், நான்?
- கிரயன் . தங்கை உனக்கு இல்லை, அவள் சாவாள், உறுதி இது.
- இசுமனி . கொல்லவா போகின்றீர், மெந்துன் மனமகளை?

கிரயன் . வேறு புலங்கள் உழு உண்டு என் மைந்தனுக்கு.
என் மைந்தர் யாரும் இழிந்த இவள் போன்ற
யாரை எனினும் மனத்தல் இயலாது.

அந்திகனி . ஏமன்! இதையும் பொறுப்பாயா?

கிரயன் . உன் கள்ளக்
காதலனும் நீயும், ஒருங்கு வெறுக்கிறேன்.

குழு . உம் சொந்த மைந்தர் உவளை இழப்பதுவோ?

கிரயன் . இல்லை, இல்லை! சாவே இவளை இழப்பிக்கும்.

குழு . ஆகட்டும் அவ்வாறே. சா அவட்கு நிச்சயம் தான்.

கிரயன் . நிச்சயம் தான்! இந்த இரு நீசமனிசிகளைத்
தப்ப இயலாத் தடுப்புச் சிறைக்குள் இட்டுக்
காவல் புரியுங்கள் காலம் கடத்தாதீர்.
சாகப் பயந்தவர்கள் தப்பிவிடப் பார்ப்பார்கள்.

(பேண்கள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன)

குழு . அல்லற் சுவையை அறியார்கள் பாக்கியர்கள்.
தெய்வ சினம் காய்ந்த தீய குடும்பத்தில்
சாபம் தொடர்ந்து, பல சஞ்சலங்கள் உண்டாகும்.
பொங்கும் கடலின் கரிய மணல் புயலின்
வெங்கொடுமையாலே கரையிலே தள்ளுண்ணச்
சுற்றி அடிக்கின்ற குறை அலைப்பது போல்

எற்றுண்டு நெவர், இழிந்த துயர் அடைவர்.
 சாவிலும், வாழ்விலும் லவதாக்குக் குலத்தோர்
 வெந்து தூடிக்கின்றார், மீள வழி இல்லாமல்.
 இப்போது, செத்தவர்க்காய் ஈற்றுக் கொழுந்துகளும்
 தப்பாதழிந்து, சரிந்து கெடுவார்கள்,
 காவாத நா புரிந்த கர்வ விணைக்காக
 தூங்காத நீங்காச் சுடரே! ஓலிம்பசிலே
 நீங்காது வாழுகிற நித்தியமே சீயசே!
 எந்த மனிதன் எதிர்க்க வல்லான் உன் வலிமை?
 என்றுமே மாறாப் பழைய விதிப்படியே
 மாந்தர் கடத்துகிற வாழ்வில் துயர் மிகுதி.
 பேராசை நன்மை பெருக்கும் சில வேளை
 தீராது மின்னுகிற தீமை வழிச் செலுத்தத்
 துன்பத்தில் உய்த்துச் சுட நீற்றி உண்டு விடும்,
 மற்றும் சில வேளை! மாய அழகுடைத்துத்
 தீமை மிகவும் என்றும் செப்பப் படுகிறது,
 கெட்டழியப் போகின்ற கீழ்மை படைத்தவர்க்கு!
 துன்பம் வருகையிலும் சொல்லி வருவதில்லை.
 ஆனால், இளைய மகன் ஏமன் வருகின்றான்.
 எண்ணி எதிர்பார்த்து இருந்த மனையவளின்
 கண்ணே இரங்கி அவள் காலக் கொடுமைகளைச்
 சொல்லிப் புலம்பித் துயர்ப்படவா வந்துற்றான்?

கிரயன் . எல்லாம் அறிவோம், எதிர்வுரைப்பார் தேவை இல்லை.

(மௌன் வருகின்றான்)

மைந்த வருக, வருங்காலத்தே நீ

மணக்க இருந்தாள் வழக்குக்கு, நான் கொடுத்த
தீர்ப்பை அறிந்திருப்பாய், சீற்றும் என்மீது இல்லையே?

ஏமன் . அப்பா, நுமக்கு மகன் நான். நும் ஆணையே
எப்போதும் என்னை இசைத்து வழி நடத்தும்.
உம் ஆணை மீறி, மன ஓப்புந்தம் ஏதெனக்கு?

கிரயன் . உண்மை சரியாய் உரைத்தாய், என் மைந்தனே!
தந்தையின் நன்பன் தனயனுக்கும் நன்பன் தான்.
தந்தை எதிரி தனயனுக்கும் வெம்பகை தான்.
ஏவாத மக்களே மூவா மருந்தாவார்.
தீயோனாம் பிள்ளை எனில் வையம் சிரித்தொதுக்கும்.
காம இருள் உனது கண்ணை மறைக்காமற்
பார்த்துக் கொள் தம்பி. பதிதை மனைவி என்றால்,
நிம்மதி வாழ்வினின்றும் நீங்கும், ஒழிந்துவிடும்,
அன்பு வெறுப்பாக மாறின், அது போலத்
துன்பம் வேறில்லை. இவள் சூழ்ச்சி புரிந்த பகை
ஆகையினால் சாகட்டும். அன்னாள் எம் நாட்டின்
துரோகி அதனால், எமக்கும் துரோகி அவள்.
கும்பிடட்டும் அன்னாள் குலதேவன் சீயசை.
எழ்மிடையே உள்ள துரோகிகளை நாம் பொறுத்தால்,
வேற்றுப் பகைவர்களை வெல்லல் இயலாதே!
விட்டுக்குள் நீதி விழாமல் நிறுத்துபவன்
நாட்டுக்கும் வேந்தாய் நடத்தத் தகுதி உள்ளான்.
கீழ்ப்படிய வேண்டும். விதியைப் புறக்கணித்து
வீழ்த்த முயன்றால், விடமாட்டேன், தண்டிப்பேன்.
வேந்தன் கருதி விடுத்த சிறு கட்டளையும்
ஏற்றிக் கடைப்பிடித்தல் ஏற்ற முறையாகும்.
விட்டுட் கலகும் விழாப்போர் களை பட்டால்

நாட்டப்படும் நீதி. நற்குடிக்கும் வேந்துக்கும்
 வேண்டும் சிறந்த பலமும், கடமை அது.
 அத்தகைய வேந்தன் அயலோர்க்கெதிராக
 யுத்தம் நிகழின் ஒழிப்பான் பகைப்படையை
 சத்தியங்கள் வாழ்வதெல்லாம்
 சட்டத்தின் கீழ்ப்படிவால்
 ஆகையால், சட்டத்தின் ஆட்சி நிலை நாட்டுவேன்.
 தோகை ஒருத்தி தொலைய உள்ளாள் என்பதற்காய்
 இம்மியளவும் இசையேன் இளகுதற்கு!
 குட்டுப்பட வேண்டின் மோதிரக் கை குட்டட்டும்.

குழு . வேந்தர் சொல் உண்மை. விருத்தாப்பியன் எனக்குத் தோன்றுவதும் அப்படித்தான். சொல்லுவது தக்கது தான்.

ஏமன். தந்தையே! சுசவரன் தங்களுக்குத் தந்திருக்கும்
 சிந்திக்கும் ஆழ்றல் திருத்தத் துணிவேனோ?
 வேறு விதமாய் பிறபேர் கருத்துக்கள்
 நூறு படைத்திடலாம், ஆனாலும், நோக்கினிலே
 சூர்யமையுடன் தங்கள் கொள்கைகளைக் காப்பது தான்
 என் கடமை ஆகும். எவ்ர்கள் புகழ்கின்றார்,
 துன் மொழிகள் சொல்லி எவர் தூற்றுகிறார் என்பவற்றை
 ஒழுந்தே உரியபடி புத்தி சொல்ல
 உற்ற கடமை எனதே. உறுக்கலுக்காய்
 நாட்டார் இரங்குவது கேட்கிறதென் காதுகளில்,
 போரில் இறந்து, புதைக்கப்படாது, கொடும்
 நாயும் கழுகும் அருந்த இன்று நாதியற்றுப்
 பட்ட பிணத்தை அவள் பக்தியுடன் நல்லடக்கம்
 செய்துவிட்டாள் என்பதனாற் செம்பொன் புகழ் முடியை
 எய்திவிட்டாள் போல நகர் ஏத்திப் புகழ்கிறது.

தந்தையே , தங்கள் தனிப் பேருயர்ச்சியே
 மைந்தன் எனக்கு மிகவும் பெரிதாகும்.
 இன்னும் வேறென்ன எதிர்பார்க்கலாம் தந்தை?
 தீர்ப்பளித்தீர்கள். திருத்தி அதை மாற்றுவதும்
 சாத்தியமா? தேவையா? சற்று எண்ணிப் பாருங்கள்
 தானே எதிலும் சரி என்று கொள்ளுவது
 கூனல் மிகுந்த குறிய அறிவாகும்.
 புத்தி மிகுந்த மனிதன், பிறரிடத்திற்
 கற்பதிலே சற்றுமே நாணான். கரை உடைத்து
 மோதுகிற ஆற்றுப் பெருக்கில் முகம் குனிந்து
 விட்டுக் கொடுக்கும் சிறு புற்கள் வீழ்வதில்லை.
 கெட்டித் தனத்தாற் பணியாது கெம்புகிற
 மொக்கு மரங்கள் முடிவதையும் பார்த்துள்ளோம்.
 வீசம் புயலை எதிர்பார்த்தும் பாய் சுருக்கா
 மாலுமிகள் மாண்டு மடிவார், கலம் கவிழ்ந்து.
 ஆதலால், எந்தையே! ஆழுதலாய்ச் சிந்திக்க.
 என்றும் பிழையாமை ஏலுவதன்றாகையால்
 நன்று, பிறர் புத்தி நயந்தேற்றல். ஆம், இதுவே
 என்னுடைய தாழ்ந்த இளமைக் கருத்தாகும்.

குழு .

இந்தக் கருத்திலும் ஏதோ இருக்கிறது.
 தங்கள் கருத்தும் சரியே தான் என்றாலும்.

கிரயன் .

அப்படியா? நீயா அறக்கல்வி ஊட்டுகிறாய்.
 இந்த வயதில் எனக்குச் சிறுவா?

ஏமன் .

இளமை, முதுமை அல்ல இங்கே பிரதானம்
 நீதி, அந்தி நினைக்கப்படல் வேண்டும்.

- கிரயன் . சட்ட மறுப்புச் சரி என்றா கூறுகிறான்?
- ஏமன் . சட்ட மறுப்புத் தகாதாயின் தீயது தான்.
- கிரயன் . இன்னாள் கெடுதி புரிந்தாளா, இல்லையா?
- ஏமன் . தீபச மக்கள் அது தீயதென எண்ணவில்லை.
- கிரயன் . தீபச மக்கள் சிறியோர்கள். எப்போதென் மேலாள்கள் ஆனார். விதி படைக்கும் வேந்தர்களாய்?
- ஏமன் . சின்னக் குழந்தை போல் சீற்ற மொழி...
- கிரயன் . இல்லை, இல்லை நானே அரசு, நமக்கார் அதிகாரி?
- ஏமன் . ஓராள் அரசா? ஒரு பெரிய அம்புதம் தான்!
- கிரயன் . பாராள்வோர்க்கே தம் அரசுரிமை ஆகதோ?
- ஏமன் . பாலை நில ராச்சியத்தைப் பாலிக்க ஏற்றவர் நீர்.
- கிரயன் . ஓகோ! நீ அந்த உலுத்திக்காய்ப் பேசுகிறாய்.
- ஏமன் . இல்லை. உலுத்தியே தாங்கள் எனில் அல்லாமல்!
- கிரயன் . பேசும் எந்தச் சொல்லும் என்னைப் பிய்க்கிறது. பின் என்ன?
- ஏமன் . நீசீத்தனம் செய்தீர், நீங்கள் என எண்ணுவதால்....

கிரயன் . என் ஆணை ஏற்றல் இழிவாகும் என்பாயா?

ஏமன் . தூயவற்றை எல்லாம் துகளாக்கும் உம் ஆணை!

கிரயன் . தீயவனே, கோழை! சிறிதேனும் வெட்கமிலாய்! !

ஏமன் . வெட்கம் எதற்காக வேண்டும்?

கிரயன் . எனினும் அவள்
பக்கம் எடுக்கின்றாய்,

ஏமன் . இல்லை, இல்லை! உம் பக்கம்
தென்புலத்தார் பக்கம்.

கிரயன் . சிறியவனே, நீ அவளைச்
சாவதூர்கு முன்னர் மணக்க இயலாது.

ஏமன் . சாவளேல் அன்னாள், தனியாய் அவள் சாகாள்.

கிரயன் . அச்சுறுத்தப் பார்க்கின்றாய். அப்படியா?

ஏமன் . இல்லை. இல்லை.
தூர்ச்செயலைச் சொல்லாற் சுடுவதா அச்சுறுத்தல்?

கிரயன் . தூர்ச்செயல் எது என்பதையும் சொல்லித் தருவேன். நீ
மிச்சம் செலவழிக்க வேண்டி வரும் கல்விக்கு!

ஏமன் . பித்தன் என்றே பேசி இருப்பேன். நீங்கள் தந்தை

கிரயன் . தம்பி, மிரட்டலை உன் தையலுடன் வைத்துக் கொள்.

ஏமன் . அப்படியானால், அது தானா நம் தீர்ப்பு?

கிரயன் . சத்தியமாக! தருக்குக்கு நீ இரங்கித் துக்கப் படுவாய்.

(உள்ளே உள்ளவர்களைக் கூப்பிட்டு)

துடுக்குப் பிசாசவளைக்
கொண்டு வா பற்றி இழுத்து, கொலை புரிவோய்,
மாப்பிள்ளை கண்டு மகிழும் படியாக!

ஏமன் . பார்ப்பவர்கள் பார்க்கட்டும் பாதகத்தை, நான் இனிமேல்
என் கண்ணால் நுழை இமைப்போதும் காண ஓட்டேன்.

(போகிறான்)

குழு . சென்று விட்டான், பாவம், திமிறி அவசரமாய் !
வாலிபத்தின் வேகம் எந்தவாறாய்ச் செயற்படுமோ?

கிரயன் . போகட்டும் அன்னான், புதைந்து திமிறலுடன்.
சா தொட்ட தையலர்கள் தப்ப முடியாது.

குழு . பெண்கள் இருவருமே கொல்லப்படுவாரா?

கிரயன் . இல்லை, இல்லை, குற்றம் ஒன்றும் இல்லாதவள்பிழைப்பாள்.

குழு . மற்றவட்கு எவ்வாறு மரணம் தரப்படுமோ?

கிரயன் . வெற்று வெறும் பாலைவளியில், ஒரு குகையுள்
 கற்சுவரால் மூடி உயிரோடு காப்பிடுவாம்.
 பெண் கொன்ற பாவும் எங்கள் பேரரசைச் சூழாத
 அந்த அளவுணவை ஆங்கு சிறிது வைப்போம்.
 சாவை வணங்கி அவள் தாழ்ந்து பணிந்திரங்கி
 ஆவி பிரியும் அருவரத்தை வேண்டட்டும்.
 சாவை வணங்குவோர்க்கு என்ன கதி சம்பவிக்கும்
 என்பதனை பாவி இறந்திறந்து பார்க்கட்டும்.

போகிறான்

குழு . காதல் என்ற தேவனுக்கு நேர் ஆர்? எவர் உண்டு?
 மீதுயர்ந்து குழ்ந்தனுகி வெல்ல முடியாத
 போர்கள் அவனால்! புவியினது கோடியிலே
 நீர் பொங்கும் ஆழி நெடுமைக்கு மத்தியிலே
 உள்ளான் அவன். ஆம் ஓயிலார் ஒரு முகத்துச்
 செந்தளிர்ப்பில் உள்ளான். ஆம்! தேவர் மனிதர்களும்
 அந்தப் பிடிப்பு வெறிக்கு அஞ்சாமல் ஆகாது.
 நல்லவனும் கெட்டவனும் சாவான். அவன் ஆவி
 பொல்லாத பாவுவைலக்குள்ளே போய்ச் சிக்கும்.
 ஒன்றி இருந்த குடும்பம் உடைந்து விடும்.
 மன்றல் மகள் கண் ஓளி ஓர் சுடு நெருப்பே.
 தின் நொழிக்கும் யாவையுமே! தேவருடன் சேர்ந்து
 காளி எவரிடத்தும் கை வண்ணம் காட்டுகிறாள்.

(குதவுகள் திறக்கப்பட அந்திகளி வருகிறாள் காவலுடன்)

கண் கலங்கி நீர் மறைக்கும் காட்சி இது. அந்திகளி
 போகின்றாள், அந்தோ புதிய மணவறைக்கு!

அந்திகனி . என்னருமை நாடே! இறுதிப் பயணமிது.
 இன்னும் என்ன சொல்ல இருக்கிறது? சாக்காடு
 வந்து தழுவும் மதில் அறைக்குப் போகின்றேன்.
 நன்மணநாள் ஒன்றுமில்லை. நாயனமும் கேளாது.
 செத்தொழிதல் மாத்திரமே சீதனமாம், செல்கின்றேன்.

குழு . பெண்ணே! உனக்குப் பெரிய புகழ் உண்டு.
 நோயால் அழிந்து நொடியா உடம்போடும்
 காயங்கள் இன்றி, கணை வேல், வாள் ஊறின்றி
 மங்கா எழில் சார் மரண அறை செல்கின்றாள்
 எங்கேனும் முன்னர் இயலாத செய்தி இது.

அந்திகனி . தத்தலசின் புத்திரியாள் என்ற பிகிரியப் பெண்
 சிப்பிலிசப் பாறைச் சிறையில் அடைபட்டு
 மாரி, பனிகள் வருத்த, அவள் விழிகள்
 சோரும் நீரோடு, துவையபட்டுச் செத்தொழிந்தாள்.
 அத்தகைய சாவே அமையும் எனக்கும்.

குழு . அவள் ஓர் அமரப்பிறவி. மனிதர் நாம்.
 அத்தகைய சா ஓர் அருமைக் கொடையாகும்.
 வாழும் மரணம் எனின், மாளாது நன்னாம்.

அந்திகனி . சிச்சீ! கொடுமை. சிரிக்கப்படுகின்றேன்
 தீபத் திருநகரம் ! தேரோடும் வீதிகள்!!
 ஆற்றுப்படுகை, அதிவேக வாம்பரிகாள்!!
 வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் மத்தியில் ஓர் ஆதரவுச்
 சின்னக் குரலேனும் இல்லாமற் செல்கின்றேன்.
 நண்பர்களும் இல்லேன் நாதி எவரும் இலேன்.

குழு . பிள்ளாய், துணிந்து பெரிய பிழை இழைத்தாய்.
கள்ளம் புரிந்து கவிழ்த்தாய் அரச விதி.
உன் தந்தை பாதகம் தான் உன்னில் விழுந்துள்ளது.

அந்திகணி . என் தந்தை, ஜயமேயோ, என்னி உயிர் வேகும் வலவுதாக்குக் குலத்தின் ஈனம் - அப் கீர்த்தி !! தாயை மகனே மணந்த, தகா அசரத் தீய கொடுமை - சியசியா !! சோதரனை மாசுபடுத்தி மறுத் தந்த தீ மணத்தால் ஆவி விடுத்தார், இதன் பேறாய், இக்கதிக்கு நான் உட்படற்காய் நடந்த நிகழ்ச்சிகள்...ஆ

குழு . போற்றல், வணங்கல், புகழுல் இவையெல்லாம்
தம்மளவில் நோக்குகையில் தக்கவையே, என்றாலும்....
ஆற்றல் மிகுந்த அரசாங்கச் சட்டத்தை
மீறினாய் ஆகையினால் வேகிறாய் தண்டனையில்,
நீயே விரும்பி அழைத்த நிலைமை இது !

அந்திகனி . என் வழியே போதல் எனக்கு விதி; மரண கீதங்கள் இல்லை. கிளரும் மன வாழ்த்தும் தீபாரும் இல்லை. சிறிது பகல் ஒளியும் இன்று தொடக்கம் எனக்குக் கிடையாது. (கிருயன் வருதல்)

கிரயன் . சாவினது வாயில் தளர்ந்து புலம்பி அழல்!
 ஆவி இழப்பை அதனால் தடுக்கலர்ம்
 என்றால் அதற்கோர் இறுதி இருக்காது.
 கொண்டு போ, அப்பாலே! பாவி இவள் கல்லறைக்குள்
 பாறை வைத்துக் கட்டுங்கள், பாடுப்பட்டுச் செத்தாலும்

இட்டுமூட்டுப் பட்டே இறந்தாலும் எங்களின் மேல்
பாவும் இல்லை. எங்கள் பொறுப்பு முடிந்தது இதோ!

அந்திகனி.

சாவலகில் உள்ள என் உற்றாரின் மாளிகைக்கே
இப்போது செல்கின்றேன். இறுதி ஆஸ் நான், மீளா
வெஞ்சிறைக்குப் போகின்றேன். அஃதென்மணவறை, ஆம்.
காலம் வரவில்லை, என்றாலும் போகின்றேன்.
எந்தையே, தாயே இனிதாய் வரவேற்பீர்,
என்னை நீர் எல்லாம்! எமது சகோதரனும்
மெத்த மகிழ்ச்சியுடன் வேட்கையுடன் என் வரவை
ஏற்றுக் களிப்பான். இவர்களுக்கு நான் புரிந்த
சமக்கிரியைக்காய் என்னை வரவேற்பார்,
உன் இறுதிக் கைங்கரியம் செய்தமைக்காய் அல்லவோ,
இந்தக் கடும்தீர்ப்பும் பெற்றேன், பொலினிசனே!
நல்லார் அறிவார், உன் மாட்சிமையை நான் காத்தேன்.
ஆனாலும் நான் இவ்வரிய செயலை, ஒரு
கொண்டவர்க்காய், மைந்தனுக்காய்ச் செய்திருக்கேன்,
ஏனென்றால்
கொண்டவன் போனால், பிறிதாளை நான் மணந்து
மற்றுமொரு மைந்தனையே பெற்றிடலாம்.
வேண்டுமென்றால்,
அப்பனையும் அம்மையையும் விட்டுப் பிரிந்த பின்னர்
எப்படி நான் வேறு சகோதரனைப் பெற்றிடுவேன்?
என் சோதரனே! இனியாய் - உன் மீதில் அன்பு
வைத்தமைக்காய் அன்றோ கிரயன் எனைத் தண்டித்தான்!
நன்மனமும் இல்லை. நான் தாய் இல்லை. நன்பர் இல்லேன்
தன்னந்தனியே இறக்கவுள்ளேன்; தெய்வமே!
உன்விதியுள் ஒன்றையும் நான்தாண்டவில்லை, மீறவில்லை
அன்பு செய்தல் பாவும் என்றால், ஆதரவு வேறேது?

தெய்வசித்தம் என்றால், சிறிதும் வருந்தேன், நான் ஆனால், எதிரிகளே குற்றமுள்ளோர் என்றாலோ, என்னிலும் பார்க்க இவர்கள் வருந்தட்டும்.

குழு . இன்னும் அவள் இதயம் எய்தி இருந்த புயல் சீறிச் சினத்து சிதைக்கிறதாம், ஆன்மாவை.

கிரயன் . காவலர்கள் தாமதித்தால், கஷ்டப்படுவார்கள்.

குழு . வார்த்தையின் ஒசை மரணத்தின் நாதமும், அந்தோ!

கிரயன் . வேறேதும் இல்லை, ஒரு தென்பு தருவதற்கு.

அந்திகனி. முந்தையோர் தேவுகளே, ஊரே, பெருநகரே!
தீபஸ்நகரின் திருமிக்க ஆண்டோரே...
மாண்புக்குரியவற்றை மாட்சி செய்த குற்றத்தால்!
அத்தியன் கைதியாய் ஆகினேன், உம் குலத்தின்
சற்றுக் கொழுந்து – மகள் நானே ஆனாலும்!

(அந்திகனியை கொண்டு போகிறார்கள்)

குழு . சீயத் தேவின் திருவருளாம்
தெய்வப் பொன் பூ மழை பொழிந்த
தூய வடிவ சுந்தரியாம்
தோகை ‘தேனை’ முன்பொருகால்
தீய பித்தளைச் சிறைக்குள்
தீர்ந்து மடிந்தாள், வெம்விதியால்,
ஏய படைகள், கப்பல், எயில்
ஏதும் உதவா உலகினிலே.

இறைவன் விதியை எதிர்த்தமைக்காய்
 எடோனி மன்னன் லயிக்கேக்கன்
 சிறிய பாறைச் சிறைக்குள்ளே
 சிதைக்கப்பட்டு வதைப்புற்றான்
 நிறையார் டயோனிசன் என்ற
 நிலைமை உயர்ந்த பெருந் தேவை
 எறிய முயன்ற காரணத்தால்
 இந்தக் கதியை இவன் அடைந்தான்.

மாற்றாந் தாயின் கொடுமையினால்
 மைந்தர் வருந்த, பீனியசின்.
 ஆற்றா மனைவி வட காற்றின்
 ஆட்சிக் காவற் சிறையற்றாள்.
 சீற்றம் மிகுந்த காட்டுமலைச்
 சிறிய குகைக்குள் அவள் இருந்தாள்.
 ஆற்றல் நிறைந்த கொடுவிதியின்
 ஆட்சி இது தான் - அறி மகளே !

(குருட்சூச் சாத்திரி தயிர்சியனைக் கூட்டிக் கொண்டு
 ஒரு சிறுவன் வருகிறான்)

தயிர்சியன் . தீபஸ்நகரின் பெரியீர், வணக்கம், இரு
 கண்களை நாம் பங்காக்கிக் கொண்டுள்ளோம், ஏனென்றால்
 அந்தகன் நான். காட்டப்படும்படியே போய் வருவேன்.

கிரயன் . ஜயா, தயீரி! வருக. புதினம் என்ன?

தயிர்சியன் . சொல்லுவேன் செய்தி – அறிவுரையும் கேட்பதுண்டேல்

கிரயன் . கேட்கத் தவறுவனோ? கேட்பேன், தயிரீசி!

தயிரீசியன் . ஆதலால் தானே, இதுவரையும் தப்பின்றி?

கிரயன் . நன்றி மிக உடையேன், நல்லீர் அதன் பொருட்டு,

தயிரீசியன் . அப்படியானால் அறிக - அபாயம் உண்டு.

கிரயன் . உண்மையா ஜயா, குருவே! மிகுதியையும்
சொல்லிவிட வேண்டுகிறேன்.

தயிரீசியன் . சொல்லலாம்! சொல்லலாம்!
வான உலகின் மருமத்தைத் தேடுதற்காய்
மந்திரபீடம் அமர்ந்த பொழுதினிலே,
விழ்தை ஒலிகள் பலவற்றை நான் கேட்டேன்.
சூடிப் பொருகின்ற பட்சி, மிலேச்சர்களின்
கேடுகெட்ட சூச்சல், சிறகடிக்கும் சத்தங்கள்,
இன்னவற்றால் அங்கே எழுந்த கொடும் பூசலினை
நான் அறிந்து கொண்டேன், பலிபீடச் செந்தியில்
சோதனையே நோக்காய்ச் சொரிந்தேன், பலியுணவு.
“யாகத் தீ முசி ஏரியவில்லை. மாமிசத்தால்
ஊரி வழிந்த வெறும் ஊனம் நன்னத்தையா,
நீறுகளை, அவ்வளவில் பித்தமோ பக்கென்று
போய் மறைய ஊன் கொழுப்புநீங்கிக் கழன்றது கான்”
இவ்வாறென் சீடன் கண் கண்டு சொன்ன செய்தியினால்,
உம் முயற்சி தோற்கும் அழிஞ்சிகள் கண்டேன், நான்!
ஏனா? எமது கொடு நோய்க்குக் கால் நீர் தானே!
கோயிலின் பீடக் குருதியும், நாய், கழுகு
நக்கும் செந்நீரும் இடிபஸதே! வேறேது?

தூர்க்கதி தேர் மைந்தனது நாளம் சொரி சொரி
 எங்களது வேள்வி, எமது வழிபாடு,
 தேவர் வெறுக்கின்றார் தீயசகுனமின்றி
 வேறெதனைப் பேசும், பறவைகளும் பட்சிகளும்,
 மக்கள் குருதி அடி மண்டிக் கறைக் குரலால்?
 மைந்த, அறிக - மனிதர் பவம் புரிதல்
 விந்தை அன்றே ஆனாலும் மேலோர் கழிவிரக்கம்
 கொண்டு கழுவாய் குறித்து முயல்வார்கள்.
 கர்வம் உடையோன் மடையன் - படு முடன்
 தென்புலத்தோர் கொள்கடனைத் தீர்த்திடுக.
 என் சொல்லை ஏற்றிடுக.
 நன்மையே என்னி உரைக்கின்றேன்.

கிரயன் . ஜயா ! பழைய அதற்வ வியாபாரம்
 நோக்கி எனையே இலக்காகத் தேர்ந்துள்ளீர்.
 ஆனாலும், இந்த அகிலம் முழுவதும் உள்ள
 பொன்னும் மனியும் கொடுத்தாலும், ஆங்குள்ள
 தீய துரோகிக்குச் செவ்வியதோர் கல்லறையை
 வாங்க இயலாது - மற்றுமொன்று கூறுகிறேன்.
 சீயசுத் தேவனது சிம்மாசனத்துக்கே
 அன்னோன் சவத்தை அடைவார் கழுகுகளே
 கொண்டு போகட்டும், குனிந்து பணிந்துவிடேன்.
 ஈமச் சடங்கை இனி நான் அனுமதியேன்.
 ஈசனது நன்மையினை எந்த மனிதனது
 செய்கையுமே சற்றேனும் தீட்டுப்படுத்தாது.
 ஆனாலும், உன்மை அறிக, தயிரீசியர்
 நன்மை என்ற பேரில் நலமின்மை பேசுவோர்
 குப்பறவே வீழ்ந்து குடிகெடுவார், முற்றாக!

தயிரீசியன் . ஜேயோ! உலகில் அறிவுக்கும் இடம் உண்டா?

கிரயன் . என்ன இதற்குக் கருத்து?

தயிரீசியன் . மதி நிறைவு
போன்று சிறந்த பொருள் என்ன வேறுண்டாம்?

கிரயன் . அஃதின்மை போன்ற அழிபாடு வேறில்லை.

தயிரீசியன் . தங்கள் குறையும் அது தான் !

கிரயன் . ஏ, ஜூயரே !
சண்டை பிடிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை .

தயிரீசியன் . அவ்வாறு செய்தால், அவ்யதிப்பீர் சாத்திரத்தை.

கிரயன் . சாத்திரத்தார் எல்லாரும் தன்னலத்தார் என்கின்றேன்.

தயிரீசியன் . மன்னரெல்லாம் தீய வழியில் நயம் கறப்பார்.

கிரயன் . யாரோடு பேசுகிறாய் என்று மறந்தாயா?

தயிரீசியன் . இல்லை, நான் சொல்லும் இடிப்புரையால் வாழுகிற
மன்னரிடம் , வள்ளலிடம் பேசுகிறேன்.

கிரயன் . நீ சதுரன் -
ஆகையினால் வஞ்சன்.

தயிரிசீயன் . அடக்கி வைத்த வார்த்தைகளைக்
கொட்டி விடவா?

கிரயன் . ஆம், சூறு சகலதையும்.
ஆயின் இலாபம் கிடையாது யாதுமே!

தயிரிசீயன் . லாபத்தை நோக்கி இவை சொன்னேன் என்றேயா
இன்னும் நினைக்கின்றீர்?

கிரயன் . என் இச்சை உன்னுடைய
சந்தைச் சரக்குமன்று.

தயிரிசீயன் . சற்றதனைக் கேளும்
இரண்டொரு நாளுள் இனிய உமது மகன்
சாவுக்கு ஸ்டாகத் தரப்படுவான், சாவினிடம்.
உண்டிரண்டு முன் கடன்கள், ஒன்று சவ அறைக்குள்
வைத்த உயிர்க்காக, மற்றதுவோ, மண்ணுள்
புதையாது, போற்றப்படாதுள்ள நல்லுயிர்காய்.
மாற்ற இயலா நியதி இது, தேவர்களும்
ஆங்றல் இலார் இதனை ஆகாது செய்வதற்கு!
ஆங்றிவிட்டீர், பாவம் அதற்கு இது தான் பேறு
நரகுலக வேடுவர்கள் நாடி உமக்காகக்
காத்திருக்கிறார்கள். கரிய வினைப்பலன்கள்
உம்மீது விழும். உடனே இரை ஆவீர்.
பொன்னை விரும்பி இதனைப் புகலவில்லை.
ஆண், பெண் குரல்கள் அழும், உமது வீட்டில்.
அயல் நகரம் முற்றும் அடர்ந்து வளைக்கும் உம்மை.
நாயும் கழுகும் குருதித் தூடக்கதனை

வேள்வி உலைக்கும், பலியுணவு மேடைக்கும்
 கொண்டு சென்று சேர்க்க அவைகளுக்கும் தீட்டு வரும்
 இவ்வளவு தான் நான் உரைக்க இருக்கிறது.
 குத்தினீர் என்னை-கொடுஞ்சிற்றப் பாணங்கள்
 உம் இதயம் பிட்கும்.

(சிறுவனிடம்)

உடனே வா, இட்டுச் செல்
 என் சிறுவா, பாவம் இவன் இனிச் சின்னவர்மேற்
 சிற்றத்தைக் காட்டட்டும், அன்றேல் தணிந்திட்டும்.

(போகின்றனர்)

குழு. போய் விட்டார், ஈசா! புகன்றார் கொடிய செய்தி
 இத்தனை நாளாய் இயைந்த அனுபவத்தில்,
 சொன்னால், இவருடைய சோதிடங்கள் பொய்ப்பதில்லை.

கிரயன். உண்மை தான். நெஞ்சும் உடைகின்றேன். என் நிலையை
 விட்டுக் கொடுத்தல் இயலாது. வெவ்விதியை
 தாங்குதலும் வெப்ப தணியா இடர்ப்பாடே.

குழு. புத்தி சொல்வோம். கேட்க விரும்பின், தனி அரசே!

கிரயன். சொல்க. என்ன செய்வோம்? கேட்பேன் நீர் சொல்பவற்றை.

குழு. பாறைச் சிறையால் அவளை அகற்றிப்
 புதையாப் பினம் புதைத்துக் கல்லறையைக் கட்டிடுக.

கிரயன் . நான் இதனை ஓப்பினால் நீரும் நயப்பீரோ?

குழு . ஆமாம், இறையோர் பாதகர்களைச்
சங்கரிக்கக் காலத்தைத் தாழ்த்தார்.

கிரயன் . கடினமேயானாலும்
செய்யத்தான் வேண்டும். இது தேவை. தப்ப ஏலாது

குழு . தங்கள் கரங்களே இச்செயலைச் செய்யட்டும்

கிரயன் . போவேன் நான் இப்போதே; யாரங்கே? வாருங்கள்
கொண்டு வா பிக்கான் - பிளப்பதற்கு மண்வெட்டி,
குன்றுக்கு வாரீர் அடிமைகளே! அன்னவனை
இட்டேன் சிறைக்குள்; இனி நான் விடுவிப்பேன்.
வானுலகச் சட்டமே வாழ்க்கைக்கு உகந்தனவாம்.
முற்றும் உணர்ந்தேன் முடிந்த முடிவது தான்.

குழு . பேராயிரமுடைய இடிபஸ்மைந்தா!
பெருங்கட்டிய தேவி மகனே, வல்லாய்
சீரார்ந்த இற்றலியா, இலுசி என்ற
சிறந்த பள்ளத் தாக்குடையாய்! தீபசென்னும்
ஊரான தாய் நகரின் மண்ணின் மேலே
ஊற்றெடும் இசுமீனம் இனிமை பாய்ச்சக்
சூரான அரசவசரப் பல் விளைந்து
கொழிக்கின்ற நகரத்தின் உறவே, வாராய்.

மலை முடியில் தீப்பந்தம் ஓளியைக் கால
வருகசுற்றாலிய அருவி அருகில், நிம்பர்
கலை நடன் மகிழ் நுகர, ஜவி பின்னிக்

கவின் சிறப்ப, திராட்சை மலி புத்தினின்றும்
நிலை குலையா அமர குரல் நின்னைப் பாட
நீ வருவாய், தீபசென்னும் நகரை நோக்கி
தலையளியால் நீ விரும்பும் நகரை நாடித
தாயுடனே வந்திடுவாய், இடபசின் மைந்தா!

வருகையினை ஆவலோடு நோக்குகின்றாள்
வருத்தமுற்றாள், நெருப்பாலே, அனைத்து நோயும்
திருக்கிட வல்லவனே வருக, நீண்ட
சிகரமுடை பானசியக் குன்றின் மேலாய்!
பரவைகளின் மேலாலே வருக, செந்தீ
பட உயிர்க்கும் உடு நடிக்கும் உனக்காய், நல்ல
இரவு பல பாட்டெடுக்கும், எதிரொலிப்பால்,
இனியவனே, இயாக்குசே, வருக வேந்தே! !

(தூதன் நுழைகின்றான் , மேடைப் புறமிருந்து)

தூதன் . கட்மசுப் பட்டின மக்களே, கேள்மின்கள்.
அம்பியன் நற்குடியைச் சேர்ந்தோரே, தீபசெனும்
மாநகர மக்களே, கேள்மின், மனிதனது
வாழ்வு பற்றி எண்ணின் அது மாயமன்றி வேறில்லை
வாழ்வும், அழிவும், இகழும், புகழுமிங்கு
சந்தர்ப்ப பேதம் தருகின்ற பேறுகளாம்.
மற்றோர் பெருமைப்படத்தக்க வாழ்வு
கிரயனுக்கு வாய்த்தது தான், முன்ற், அவர் தம் நாட்டைக்
காப்பாற்றிப் பேணினார், கெளரவிக்கப்பட்டிருந்தார்.
இன்றோ இவை எல்லாம் இல்லாது போயினவாம்
இன்பமில்லா வாழ்வும் இறப்புக்கு நேரன்றே?
பொன்னும், புகழும் புனை முடியும் கோல் நிமிர்வும்

தன்னிதய இன்பின்றேல், சாரமிலாப் போலி நிழல்.

- குழு . என்ன புதினம்? இழிவென்ன மன் குடியில்,
- தூதன் . சாவு, அதற்குக் காலாணோர் சாபம் அனுபவித்தார்.
- குழு . யார் இறந்தார்?யார் கொன்றார்? என்ன நடந்த செய்தி?
- தூதன் . ஏமன் இறந்தான். இவனுடைய சொந்தத்...
- குழு . தந்தையா கொன்றுவிட்டார்?
- தூதன் . தானே – தன் கையாலே
தந்தை செய்த செய்கை ஒன்றே தான் அதற்குக்காரணமும்.
- குழு . சாத்திரம் போல் அன்றோ, சரித்திரமும் ஆயிற்று ?
- தூதன் . என்ன இனிச் செய்வோம்? இறையோரே
தீர்ப்புரைப்பார்.
- (மாளிகைக் கதவு தீறக்கிறது)
- குழு . இங்கே இராணி இயுரிடசி வந்தனைந்தார்
பாவம் மகனின் கதியை அறிவாரோ?
- (இயுரிடசி நுழைகிறாள் , பாங்கியர் கூழ்)
- இயுரிடசி . நண்பர்களே! நீவீர் நவின்ற சில செய்திகளைக்
கேட்டேன், கதவின் அருகில் வரும்போது,

பல்லாசக் கோயிலுக்குப் போகக் கடை திறந்தேன்.
 சட்டென்று கேள்வியற்றேன், சஞ்சரிப்புச் செய்தியை,
 அஞ்சிச் சமுண்டேறன், என் பாங்கியின் கைகளிடை,
 சொல்லுங்கள் செய்தி என்ன? சோகம் எனக்கும்
 புதியதன்றே! நானும் பொறுக்கும் வலியுடையேன்.

தூதன் . கண்டவனோ நான் தான். கதையெல்லாம் சொல்லுவேன்.
 சற்றுக் குறைக்க முயலல் பயனில்லா
 வெற்றுச் செயலே, ஆம், பொய்யரைக்க நான் விரும்பேன்.
 உண்ணையே சொல்வேன். உமது கணவராம்
 மன்னவரைப் பின் தொடர்ந்து போனேன், புதைக்காமல்
 நாய் தீண்ட நாறிக் கிடந்த பொலினிசனின்
 தேகம் இருந்த திடலுக்கு, அவருக்காய்
 ரோட்சதேவிக்கும் புருந்றோவிற்கும் வணக்கம்
 செய்தோம், பணிந்தோம், திருவருளை வேண்டி,
 பின்னர் பின்ததைக் கழுவினோம் தீர்த்தத்தால்.
 பச்சைக் கிளைகள் பரப்பித் தீ மூட்டியின்
 அப்பினத்தைத் தீக்கே அளித்தோம் இரையாக,
 சாம்பல் குவித்துச் சிறு மேடு செய்தோம் நாம்.
 பின்னர் மரணம் மணந்த அரிவையது
 பாறைச் சிறையை அடைந்தோம், அதற்கிடையில்
 பக்கத்தே நின்ற ஒருவன் குழறொலிகள்
 கேட்பதாய் வந்து கிரயனிடம் கூறினான்.
 கிட்ட அனுக, பலத்த புலம்பல் ஒலி
 காதுற்றார் மன்னர். “கடவுளே. சாத்திரி முன்
 சொன்னதுண்மை தானே? தொடர்வதினித் துக்கமா?
 என்மகனா அங்கே புலம்புகிறான்? ஜயகோ!
 யாரேனும் போங்கள் விரைந்து, பெருங்கல்

புரட்டப்பட்டுள்ள வழியால் நுழைந்து, குகை
 வாயிலுக்கும் போங்கள், மகன் ஏமனே தானா.
 அங்குள்ளான் என்றே அறிந்தெனக்குக் கூறுங்கள்.
 இல்லையேல் நானே இமையோர் பகடைக்காய்.”
 என்றமுதார் மன்னர். நாம் ஏகினோம். பார்த்தோம். ஆ!
 பாறைக் குகையின் படுதூர மூலையிலே
 அந்திகனி தொங்கினாள், ஆடைதிரித்தெடுத்த
 தாம்பு கழுத்தைப் பிணித்தபாடி, அன்னாளின்
 காதலனோ செத்த சவுத்தை அணைத்த படி
 போன அவட்காய் புலம்பினான், தந்தையின்
 வெங்கொடுமை தந்த விதிக்கதியை நொந்தபாடி.
 மன்னர் கிரயன் இரங்கி அழுதபாடி
 சூவினார் - “மைந்த! வெளியே வா. என் செய்தாய்?
 பித்தமா என்ன? அழிவிடத்தை நாடி இங்கே
 ஏன் வந்தாய், மைந்தா? இதோ வா வெளியாலே”
 மன்னர் குழைவாக வேண்டினார். மைந்தனோ
 அன்னார் முகத்தில் உமிழுந்தான், சினந்திருகப்
 பேசாமல் வாளொடுத்து வீசினான், தந்தையோ
 ஓடிப் பிழைத்தார், உயிர் தப்பிக் கொண்டுவிட்டார்
 ஏமாந்த, நொந்த இளைஞன் தன் நாரி வழிப்
 பாய்ச்சினான் வாளை, பதைத்த உயிர் மயங்கச்
 சோருங்கரத்தால் துணையை அணைத்தபாடி
 சாய்ந்தான், பிளீரிட்ட தன் குருதிச் செத்தவளின்
 கன்ன வெளிறல் சிவப்பித்துக் காட்டியது.

(இயுரிழி மாளிகைக்குள் விரைந்து மீள்கிறாள்)

இரண்டு பிணங்கள் இறப்பில் இணைந்தபாடி
 வாளா கிடந்தன, இவ்வையகம் ஓர் மானுடனின்

துன்மதியால் எய்தும் துயரிழவைக்காட்டுதல் போல்.

குழு . என்ன இது? ராணி எதற்காக உட்சென்றார்?

தூதன் . ஆமாம். அதுவும் வியப்புக்குரியது தான் மாய்ந்த தமது மகனுக்காய் மக்கள் முன் சாய்ந்து விழுந்து தடுமாறிச் சோராமல் தன்னந்தனியே, தமது சகிகளிடைச் சென்றுள்ளார் போலும், அமுது துயர் ஆற்றுவதற்கு,

குழு . ஆமாம் இருக்கலாம். ஆனாலும் ஓன்று அசாதாரண மோனம் ஆபத்தே ஆகுமன்றோ, எல்லை கடந்து எழுகின்ற ஒலம் போல்.

தூதன் . உட் சென்று பார்க்கின்றேன். உண்டோ அபாயம் என அத்தகைய மோனம் அபாயம் நிறைந்தது தான்.

(உள் கோ செல்கின்றான்)

(மன்னனுக்கு முன்னாக ஏவலர்கள் நுழைகிறார்கள்)

குழு . மன்னர் வருகின்றார், சொல்லுதற்கு நாக்கஸம். செய்தி உடனடியாய்ச் செப்பப்படல் வேண்டும். தான் செய்த குற்றத்தின் பாரம் இது. வேறொதுவும் இல்லை, இது முழுதாய் எண்பிக்கப்பட்டது கான்!

(முமிங்கிணங்க கிரயன் நுழைகின்றான்)

கிரயன் . தீங்கு செய்த பேர்க்கந்த தீய கொடும் பாவம் ஈங்கு மரணத்தை எய்துவிக்கும், நான் மகனைக்

கொன்றுவிட்டேன், அந்தோ, கொடிய பிடிவாதம்
கொண்டுவிட்டேன், ஆதலினால் அன்றோ இளமையினை
வெட்டித் தொலைத்தேன், குறுக்கால்-நான் பாதகனே!
என் பிழைக்காய் செத்தாய், உனது பிழை அன்று.

குழு. காலம் கூட்டத பின்னர் கண்ணர்கள் உண்மையினை

கிரயன். துக்கத்தாற் பாடம் படித்தேன், கடவுளோ
மிக்க தண்டம் என் தலையின் மீது சமத்திவிட்டார்.
வெங்கொடுமை சாய வெளுத்துவிட்டார். காலடியில்
என் மகிழ்வைப் போட்டு மிதித்தார், நிலையில்லா
மானுடனின் புல்லிய வாழ்க்கை இவ்வளவுதான்!

(குதன் நுழைசின்றான், மாளிகைபிலிருந்து)

தூதன். ஜயா, இன்னும் உண்டே அறிவுதற்கு.

கிரயன். வேறன்ன?
இன்னும் துயரா? இதற்கும் மேல்? என்ன அது?

தூதன். தங்கள் மனைவியார் மாய்ந்தார், இறந்த மகன்
தாயாரும் போய்விட்டார், சாவின் புது வடுவைத்
தம் இதயம் பூண்டு தவித்தவராய் பாவம்....

கிரயன். தணியாப் பசியுடைய சாவே, இனியுமா
என்னை அழிப்பாய்? எட தூதா! தீங்குரைப்போய் -
இல்லக் கிழுத்தியுமா ஏகிவிட்டாள்? ரத்த பலி.

(நடேக்கதவ நிறக்கிறது, இயற்றிசின் உடல் தெரிகிறது)

குழு . நேரிலே காண்க. ஓளிப்பு மறைப்பு இல்லை இனி,

கிரயன். ஜெயமோ, கோரம், அடுத்த பயங்கரம்! ஆ-
மைந்தன் உடல் கையில், மற்ற உடல்... அங்கே...
இங்கு மகன்... அங்கு தாய்....

தூதன். கண்கள் இருண்ட வர,
தீட்டியவாளோடு பலிபீடத்தின் அருகே
செத்த தன் முத்த மகனை, பிறபேரைக்
கூவி அழைத்தார், கொடுஞ்சா நெடுமூச்சால்
தங்களைத் திட்ட கொலைகாரர் தாங்கள் என்றார்.

கிரயன். ஜ்யோ, கொடுமை! எனக்கும் ஒரு வாள் வேண்டும்.

தூதன். சா இரண்டின் பாரமும் உங்களையே சாரும் என்று சொல்லிய பின்னரே சோர்ந்து மரித்துவிட்டார்.

கிரயன். என்ன செயல் செய்தாள், இறுதியிலே?

தூதன். தன் மைந்தன்
செத்துவிட்டான் என்ற அந்தச் செய்தியினைக் கேட்டவுடன்
வாளை நுழைக்கார் தம் மார்பிடையே! மாய்ந்து விட்டார்.

கிரயன். பாவச் சுமை! அந்தோ, என் போற் பாதகர் இலர்,
நானே கொலைஞன். நடத்திச் செல்ல என்னை அப்பால்,
இங்கினி மேலும் இறக்காது இருக்கேன், நான்.
தீப்பலனிற்கூட நலம் உண்டேன், அது இது தான்.
எல்லாமே தீதேல், ஒருங்கே வரல் நன்றே,
ஈற்றா நாள் என்னை இதோ, உடனே எய்துக நான்

மேலும் ஒரு பகலுள் மின்டும் விழிப்பதற்குச்
சற்றும் விரும்பேன் - ஏ சாவே! உடனே வா.

குழு. நாளை நடப்பதனை நாம் அறியோம், இன்றுள்ள
ஈனக்கவலைகளே எங்களுக்காம், மீதி பிற
கைகளிலோ அன்றோ? கடவுளரின் பொம்மைகள் நாம்,

கிரயன். சாவைத் தவிர பிறிதேதும் வேண்டேன் நான்.

குழு. வேண்டிப் பயன் என்? விதியைத் தடுப்பார் ஆர்?

கிரயன். நான் என்றொன்றில்லை, நடத்திச் செல்... செத்தவன் நான்.
மைந்தனையும் கொன்றேன்,
மனைவியையும் கொன்றுவிட்டேன்.
எங்கு செல்வேன்? ஜேயோ, எனக்குப் புகல் ஏது?
குற்றம் புரிந்த கரங்கள்! குனிந்த தலை,
பற்றிய என் பாவச் சுமையினது பாவத்தால்!!

(வெளியேறல்)

குழு. புத்திணும், தேவர் மீது
பொருத்திய அச்சம் சான்ற
பக்தியும் தானே இன்ப
பாக்கியப் பெரும் பேராகும்
மெத்திய கர்வ பட்கீ
வீழ்ச்சியின் அவலத்தாலே
பிற்பட்ட வயதில் நாங்கள்
பெறுகின்ற பாடம் ஈதே.

(வெளியேறல்)

କରୁଣାରୂପ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ହିନ୍ଦୁ ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ ଏବଂ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ
ମହାତ୍ମା ଶିଖ ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ମହାତ୍ମା ଶିଖ

ஹாஸ்பவி பதிப்பகம் – 276, கல்தூரியார் வீதி, கன்னிமுட்டி, யாழ்ப்பாணம்.